

The Atmanand Prakash. REGISTERED No. B. 431.

श्रीमद्विजयानन्दसूरिसद्गुरुभ्यो नमः

श्री

आत्मानन्द प्रकाश.

सेव्यः सदा सद्गुरु कल्पवृक्षः

श्रीमते सम्यक्त्वरत्नं जिनमतललितं ज्ञानरत्नं गरिष्ठं

शुद्धं सद्गुत्तरत्नं भविजनमुखदं सारसंवेगरत्नम् ।

सद्भावाव्यात्मरत्नं गुणगणखचितं तत्त्वसद्बोधरत्नं

आत्मानन्दप्रकाशो दधिपरिमथनात् वाचकाः प्राप्नुवन्ति॥१॥

पु. १४. } वीर संवत् २४४३ माघ. आत्म सं. २१. } अंक ७ मो.

प्रकाशक—श्री जैन आत्मानन्द सभा—भावनगर.

विषयानुक्रमशुद्धि.

नं०	विषय.	पृष्ठ.	नं०	विषय.	पृष्ठ
१	धर्म प्रशंसा ...	१५५	६	जैन आचार व्यवहारनी शुद्धिना	
२	जैन ऐतिहासिक साहित्य ...	१५६		प्राचिन दृष्टांते ...	१७७
३	आरित्रगहन ...	१५६	७	देव, गुह्य अने धर्म प्रत्ये देवो	
४	अनित्यता दिगूदर्शन ...	१५६		प्रेम होवो नोहये ?	१७३
५	मुनिराज श्री लक्ष्मीतविश्वंशु		८	वर्तमान समाचार.	१७५
	भाषण ...	१६५	९	पुरतक पहोय ...	१७८

वर्षिक—मूल्या ३१. १) टपाल अर्थ आना ४.

आनंद प्रिन्टींग प्रेसमां शाह गुलाबचंद लखुबाघये छाप्युं—भावनगर.

ધ્યાન દેવા યોગ્ય એક નમ્ર સુચના.

(હાલમાં પ્રસિદ્ધ થયેલા ગ્રંથો.)

આ સભાના લાઈફ મેમ્બરોને ભેટ.

સાધુ સાધ્વી મહારાજ તથા જ્ઞાન ભંડારોને ભેટ આપવાના ગ્રંથો.

હાલમાં અમારા તરફથી નીચે લખેલા સંસ્કૃત અને ભાષાંતરના તેમજ ઐતિહાસિક ગ્રંથો પ્રસિદ્ધ થયા છે.

સંસ્કૃત ગ્રંથો.

- ૧ ક્ષેત્રસમાસ.
- ૨ પ્રાચિનચાર કર્મગ્રંથ.
- ૩ સંબોધસિતરી.
- ૪ કુવલયમાળા-કથા.
- ૫ કરુણા વજ્રાયુધ નાટક.
- ૬ વિજ્ઞાપિત્રિવેણિ (ઐતિહાસિક ગ્રંથ.)
- ૭ કૃપારસ કોષ ()

મૂળ ભાષાંતર તથા એકલા ભાષાંતરના ગ્રંથો.

- ૧ કુમારપાળ ચરિત્ર હિંદિ.
- ૨ સમ્યક્ત્વ કૌમુદિ.
- ૩ અનુયોગદ્વાર સૂત્રનો સંક્ષિપ્તસાર.
- ૪ પ્રકરણ પુષ્પમાળા (દ્વીતીયપુષ્પ)

સાધુ સાધ્વી મહારાજ તથા જ્ઞાનભંડારના મેનેજરોને વિનંતિ.

ઉપર મુજબના ગ્રંથો હાલમાં પ્રસિદ્ધ થયા છે. જેમાં કુવલયમાળા, વિજ્ઞાપિત્રિવેણિ તથા કૃપારસ કોષ આ ત્રણ પુસ્તકો કિંમતથી આપવાના છે અને બાકીના નંબર ૧-૨-૩-૫ એ ચાર સંસ્કૃત ગ્રંથો ભેટથી આપવાના છે. સંસ્કૃત સિરીઝ ૧ દરેક ગ્રંથો મુનિમહારાજના જ્યારે જ્યારે જેટલી જેટલી કોપીઓ ભેટ મંગાવે છે ત્યારે ત્યારે બહોળી સંખ્યામાં ધારા મુજબ તેટલી તેટલી કોપીઓ ભેટ મોકલવામાં આવે છે, જેનું લીસ્ટ અત્યારસુધીનું સભાના દફતરમાં રાખેલું છે. એ લીસ્ટ પ્રમાણે જ્યારે જ્યારે નવા ગ્રંથો તૈયાર થાય છે, ત્યારે ત્યારે તેઓશ્રીને પોસ્ટેજ પુરતા વીં પીં થી લખ્યા મુજબ શિરનામે મોકલી આપવામાં આવે છે. આ ધારા મુજબ ઉપરના સંસ્કૃત ગ્રંથો નંબર ૪-૬-૭ પણ જે મુદ્દવાળા છે તે કિંમતથી વીં પીં અને નંબર ૧-૨-૩-૫ કે જે ભેટના છે તેમનું ફક્ત પોસ્ટેજ પુરતું વીં પીં કરી અમારા સભાના દફતરમાં જે નોંધ છે તે પ્રમાણેની દરેકની કોપીઓ સાધુ, સાધ્વી મહારાજ અને જ્ઞાનભંડારના મેનેજરને આવતા માસની શુદ્ધ પના રોજથી મોકલવામાં આવશે, જેથી દરેક મુનિમહારાજ વગેરેએ પ્રથમની જેમ અમોને શ્રાવકનું નામ મોકલી પુસ્તકો વીં પીં થી મં ૧૧ લેવા અથવા તેઓશ્રીએ તે વીં પીં કોષપણુ શ્રાવક પાસે સ્વીકારાની લેવું એવી નમ્ર વિનંતિ છે.

જેઓશ્રીને મૂલ્યવાળા પુસ્તકોની, ભેટના પુસ્તકો જેટલી નકલોનો ખપ ન હોય તેઓશ્રીએ તુરતજ આ માસિક મળ્યા પછી દીવસ ૮ આડની અંદર સભા ઉપર લખી મોકલવું, કે જેથી તેનાં સંબંધમાં યોગ્ય વિચાર કરી તે પ્રમાણે વ્યવસ્થા કરવામાં આવે! જે કોષપણુ ખુલાસો નહીં આવે તેઓશ્રી ઉપર તેઓશ્રીના નામે લીસ્ટમાં નોંધ્યા પ્રમાણે ભેટની અને મૂલ્યની (કિંમત લેવાની) દરેકની અરખી નકલોનો હિસાબ ગણી તે પ્રમાણે વીં પીં થી મોકલવામાં આવશે.

શ્રી

આત્મભાનન્દ પ્રકાશ.

इह हि रागद्वेषमोहायजिज्ञूतेन संसारिजन्तुना
 शारीरमानसानेकातिकटुकडुःखोपनिपात-
 पीन्तिनेन तदपनयनाय हेयोपादेय-
 पदार्थपरिज्ञाने यत्नो विधेयः ॥

પુસ્તક ૧૪] વીર સંવત્ ૨૪૪૩, માહ આત્મ સંવત્ ૨૧. [અંક ૭ મો.

ધર્મ પ્રશંસા.

શાર્દૂલ વિકીડિત.

જ્યાં શુંજે મુનિ ભૂંગ રંગ ધરતા શુંબરવે જ્ઞાનના,
 જ્યાં સત્ શ્રાવક પશ્ચિઓ મધુરવો કર્તા સદા જ્ઞાનના;
 ખીલ્યા બોધતરૂં સુપદ્મવ ધરી સમ્યકત્વ પુષ્પે ભર્યા,
 તે ધર્મો પવને રહ્યા જન સહુ સંસાર વારિ તર્યા. ૧

ગીતિ.

સમ્યકત્વ સત્ય સદ્ગુણ, સામ્ય સદાચાર સર્વ જન સેવા;
 સકાર ષટ્ તે સેવો, મલશે તેથી ભવે મધુર મેવા. ૨

૧૫૬

આત્માનંદ પ્રકાશ.

જૈન ઐતિહાસિક સાહિત્ય.

શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરિ-નિર્વાણ રાસ.

તપાગચ્છીય સંવિજ્ઞ પક્ષમાં, સર્વથી પ્રથમ આચાર્ય જ્ઞાનવિમલસૂરિ થયા. તેમનું મુનિ-અવસ્થાનું નામ નયવિમલ હતું. તેમના ગુરૂશ્રી શ્રીધીરવિમલ હતા. જ્ઞાનવિમલસૂરિ ક્રિયાપાત્ર અને સુવિહિત સાધુ હતા. તેમના સમયમાં યતિઓમાં શિથિલાચાર દિનપ્રતિદિન વધતો જતો હતો. શ્રી સત્યવિજય પંચાસે ક્રિયાદ્વાર કરી, યતિ સમુદાયથી પ્રથમ સંવિજ્ઞ સમુદાયની નીવ ન્હાંખી શ્રીજ્ઞાનવિમલજી પણ પાછલથી તે પક્ષમાં મળી શુદ્ધ સાધુવૃત્તિ પાળવા લાગ્યા હતા. તેમને ગચ્છ-પતિએ આચાર્યપદ સમર્પિ સંવિજ્ઞપક્ષની મહત્તા વધારી હતી. તેમણે શ્રી ચંદ્ર-કેવલી રાસ વિગેરે ઘણી રચના ગુજરાતીમાં કરી છે, નરલવદ્ધિંતોવનયમાળા વિગેરે પ્રાકૃત ગ્રંથો પણ ઉપલબ્ધ થાય છે. રાધનપુર આદિ કેટલાએ ઠેકાણે તેમણે પ્રતિષ્ઠાઓ પણ કરાવેલી છે. આવી રીતે તેઓ એક સારા વિદ્વાન અને પ્રતિષ્ઠાવાન આચાર્ય હતા. તેમના જીવનવૃત્તાન્ત સંખંધી હજુ સુધી કાંઈ પણ ખુદાર આવ્યું નથી તેથી તેમનો જન્મ કયારે અને કયાં થયો, કયા કુલમાં તેઓ અવતર્યા, કયારે દીક્ષા લીધી અને કયારે સૂરિપદ પામ્યા એ આદિ કશું પણ આપણી જાણમાં આવ્યું નથી. પ્રવર્તકજી મહારાજના વિશાળ શાસ્ત્ર સંગ્રહમાંથી તેમનો ત્રણ પાનાનો નિર્વાણ-રાસ મળી આવ્યો છે કે જેમાં એ બધી બાબતોનો ઉલ્લેખ છે પરંતુ કમનસીબે એ રાસનો મધ્યનો પત્ર ટૂટક છે. પહેલો અને ત્રીજો પત્ર ઉપલબ્ધ થયો છે. બીજો ઠેકાણે કેટલીક તપાસ કરી પરંતુ કાંઈ ફલ મળ્યું નથી. ઇતિહાસ રસિકોની જાણ માટે એ ટૂટક નિર્વાણ રાસ આ નીચે આપું છું. આમાં જે આવી ગયું છે તે પણ, એ સૂરિના વિષયમાં નવું જ છે તેથી આપણને તો તેટલો ભાગ પણ ઉપકારી જ છે સંભવ છે કે, આ ઉપરથી કોઈ મુનિ કે શ્રાવક શોધ કરશે તો કયાંક સંપૂર્ણ પણ મળી આવશે. રાસ સરલ અને સ્પષ્ટ હોવાથી તેની અંદર આવેલી હકીકતને અત્રે નોંધી પુનરુક્ત કરવામાં કાંઈપણ વિશેષતા ન જાણી કેવળ મૂલરૂપે જ આપવામાં આવે છે. ભાષા અને જોડણી, પ્રતિઅનુસાર જ રાખવામાં આવી છે.

મુનિ જિનવિજય.

જૈન ઐતિહાસિક સાહિત્ય.

૧૫૭

પ્રભુમી થંભણપાસળ, જે પ્રભુ ત્રીભુવન ભાંભુ;	
સરસતિ સામિણિ ચિત ધરી, ગાઉં ગુરૂ નિર્વાણ.	૧
ગછપતિ મોરે મન વસ્યો, ઓસવંશ સિણુગાર;	
ભિન્નમાલ નયરેં થયો, શ્રી ગુરૂનો અવતાર.	૨
સાહવાસા કુલ મંડણો, કનકા માત મહાર;	
સંવત સોલ ચોરાંણું એ, જનમ થયો સુવિચાર.	૩
વાસવ ગોત્ર સુહંકરૂ, નાથુ નામ ઉદાર;	
વૈરાગી ધીરવિમલ કવિ, ક્રિયાવંત જ્યકાર.	૪
તેહ પાસેં ઉછાહ સ્યૂં; લીધો સંયમ ભાર;	
સંવત સતર બિલોતરેં, ધરી વૈરાગ્ય અપાર.	૫

પામી સુગુરૂ પસાય—એ દેશી.

નયવિમલ અતિ નામ, અભ્યસેં બહુ પરેં, શાસ્ત્રતણો તે નિસદિને એ;	
જ્ઞાનાવરણી કર્મ, તસક્ષય ઉપસમેં, બહુ શાસ્ત્રે મતિ અનુસરીએ.	૬
અમૃત વિમલ કવિરાય રે, વિદ્યા ગુરૂ થકી, કાવ્ય તર્ક ન્યાયેં નિપુણતાએ.	૭
ઘાણોરા નગર મઝાર રે, પંડિત પદ દિધં, સંવત સત્તાવીસ વત્સરે એ.	૮
શ્રી વિજયપ્રભ સૂરિ રાજ રે, માહ સુદિ દસમીઠં, ઉત્સાહ યોગ્ય તે જાણીનેંએ.	૯
ધીરવિમલ કવિરાય રે, સતર યોગણુ ચાલેં, સુર લોકાંતિ સંચર્યા એ.	૧૦
તે નયવિમલ કવિરાય રે, ગુરૂપદ શોભતા, ભવિજનનાં મન મોહતાએ.	૧૧
જ્ઞાન કિઆનેં યોગેં રે, ભવ્ય પ્રાણી પ્રતેં, ધર્મોપદેશે તારતાએ.	૧૨
શ્રી વિજયપ્રભ સૂરી રાજ રે, તે શ્રીગુરૂપ્રતેં, બહુ માંને પાસેં ઠવેં એ.	૧૩
નવ દિક્ષિત બહુ શિષ્ય રે, દીક્ષા તેહોનેં, દેવરાવેં ગછપતિ કન્હેં એ.	૧૪
ગછપતીનેં આદેશેં રે, સતર સડતાલેં; પાટણુ પધાર્યા તે કવિએ.	૧૫
કીઓદ્ધાર તિહાં કીધ રે, કાગુણુ શુદ્ધિ પંચમી, ગચ્છ નિષ્ઠાઈ વિચરતાએ.	૧૬
ગચ્છવાસી ગીતાર્થ રે, કેતલાએક મિલી, સિથલાચાર દેખી મુનીતણોએ.	૧૭
મન ચિતેં સહુ તેહ રે, યોગ્ય જોઈ અવર નેં, જ્ઞાન ક્રિયાવંત ગુરૂ થાપઈએ.	૧૮
વિચાર કરેં સહુ તાંમ રે, નયવિમલ કવિ, સૂરીપદનેં એ જોગ્ય છેં એ.	૧૯

દેશી ચોપધની.

સંવત સતર અડતાલેં સાર, કાગુણુ શુદ્ધિ પંચમી ગુરૂવાર;	
ગામ સાંડેરૂં પાટણુ પાસ, ઝપલ પ્રસાદેં મન ઉદ્ધાસ.	૨૦
મહીસાગર સૂરીથી ગ્રથું સાર, ઉપસંપદાઈ સૂરિમંત્ર ઉદાર;	

૧૫૮

આત્માનંદ પ્રકાશ.

જ્ઞાનવિમલ સૂરી ઇતિ નામ, થાપ્યું શુભ યોગેં તિણ કાંમ. ૨૧
 તે મહોત્સવેં ધન બહુ ખરચીઓ, પારિખ નાગજીઈ જસ લીઓ;
 તે શુરૂ વિચરેં દેશ વિદેશ, દેતા ભવિજનનેં ઉપદેશ. ૨૨
 જિહાં જિહાં વિચરેં શ્રી શુરૂરાય, તિહાં તિહાં ભવિજન હર્ષ ન માય;
 અમૃતથી મીઠી શુરૂવાણિ.....

+

+

+

શ્રી ગછપતિતું ઉદાર, નિર્વાણ મહોત્સવ સાર;
 કરીનેં રે વલી જીવદયાઈ ચિત્ત ધર્યું જી.

આ.

૪૫

ગિરૂયારે ગુણુ તુમ્હ તણા—એ દેશી.

ગુણુ ગાયા મેં શુરૂતણા, મોહન ગછપતિ રાય જેં;
 શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરીસરૂ સકલ સૂરીમાં રાયા જેં.

૪૬

ગુણુ ગાયા મેં શુરૂતણા.—આંચલીં

શ્રાવક પંભાયતી તદા, મનમાંએમ વિચારેં જે;
 અમારિ પલાવો નયરમાં, જીવ છોડાવો સુખકાર જે.

ગુણુ ૦ ૪૭

વલી દરીઈ માછી જના, જલ ન માંહેં કોઈ જે;
 માજનેં માસ સવાલગેં, ઈમ લાલ બહુ તસ હોઈ જે.

ગુણુ ૦ ૪૮

ઈમ જીવ છોડાવેં બહુ પરેં, વલી ગો બલદનેં લેંસા જે;
 માહાજન માંહેં સુકાવિઆ, ઈમ અલયદાન વિશેસા જે.

ગુણુ ૦ ૪૯

દ્રવ્ય દેઈ સેવક કર્યા, વલી માછીજન કેઈ રે;
 વલી ચડી માર સંતોષીયા, દ્રવ્ય બહુ તસ દેઈ જે.

ગુણુ ૦ ૫૦

જૈન અનેં મિથ્યા મતી, તે શુરૂનો સહુ જસ જોલેં રે;
 જ્ઞાન ક્રિયા ગુણેં કરી, કેઈ નાવેં તસ તોલેં જે.

ગુણુ ૦ ૫૧

રાય પુન્યાદય તણી પરેં,....તપો જે શુરૂ રાજ જે;

સાહસીક સત્તવ તણેં ગુણેં, જસ ઉદાસીન્ય ગુણુ તાજ જે.

ગુણુ ૦ ૫૨

શ્રી શુરૂ નીશ્ચય સ્થાનકેં, કૃષ્ણ નિસાઈ ઉદોત રે;

થાઈ તે દેખેં સહુ, મનમેં અચરી જ હોતરે.

ગુણુ ૦ ૫૩

વલી સુપનથી બહુ પ્રાણીનેં, સંકેત મિસેં દિખાવેં જે;

તે અનુમાનેં જાણીઈ, શ્રીશુરૂ સુરગતિ પાવેં જે.

ગુણુ ૦ ૫૪

ગુણુનિધિ શ્રી શુરૂરાજીયો, પુન્યવંત પટો ધારી જે;

શ્રી વિજયપ્રભસૂરી તણો, મહિમાવંત મનોહારી જે.

ગુણુ ૦ ૫૫

ચારિત્ર ગઠન.

૧૫૯

રાગ ધન્યાસી.

ઇષ્ટિ પરેં શ્રીગુરુરાય તણા ગુણ, હર્ષ ધરી મેં ગાયા;
 તેહથી વંછિત સકલ સમીહિત, શુભપરિ મેં સવિ પાયા રે. ૫૬
 ગુરુ જ્ઞાનવિમલસૂરી ગાયા.
 જેહના નાંમ થકી સવિ સંપદ, હોવેં સુજસ સવાયા રે;
 મહિમાવંત ગુણુનિધિ એ ગછપતિ, અહનિસ ધ્યાનેં ધ્યાયા રે. ગું ૫૭
 તપગછ અંબર માંહેં પ્રગલ્બો, તરૂણિ પરેં તેજ સવાયા;
 જે ભવિજન ગુરુનેં નિતુ સમરેં, તસ સંકટ દૂરિ પલાયા રે. ગું ૫૮
 સંવેગી સોભાગી ગછપતિ, જ્ઞાન ક્રિયાઈ સવાયા;
 જે ભવિ પ્રાણીઈ શ્રીગુરુ સેવ્યા, તે સવિ સંપદ પાયા રે. ગું ૫૯
 વંછિત પૂરણ સંકટ ચૂરણ, ગુણુનિધિ શ્રીગુરુરાયા;
 કર જોડી નિજ સેવક પલણે, ગુરુ ગોચેં વંછિત પાયા રે. ગું ૬૦
 इति गुरुनिर्वाणसम्पूर्णम् । पं० श्रीरत्नविजयेन लिखितम् ॥

ચારિત્ર ગઠન.

(૨)

(Character Building.)

(ગતાંક ૫૨ ૧૪૩ થી ૨૩)

ગતાંકમાં હમે જણાવી ગયા છીએ કે ચારિત્રની ઉત્તમ ઘટના માટે નીચેની ઉપાદાન સામગ્રી આવશ્યક છે. (૧) પ્રમળ રસવૃત્તિ, (૨) શ્રદ્ધા, અને (૩) સંકલ્પબળ. આ ત્રણે તત્વોની આવશ્યકતા મન ઉપર દૃઢપણે સ્થિર થયા પછી હવે આપણે કાર્યના પ્રદેશ ઉપર આવીએ છીએ.

પ્રથમ તો ચારિત્રને અનુસરતી ટેવ (habit) પાડવાની આવશ્યકતા છે. તમને કદાચ “ ટેવ ” શબ્દથી નીરાશા ઉત્પન્ન થશે અને આશ્ચર્યથી બોલી ઉડશે કે શું ટેવથી ચારિત્ર અંધાય છે ? હમે ઉત્તર દેશું કે હા ટેવ ! કેમકે એ “ ટેવ ” શબ્દમાંજ આ સમગ્ર વાતનું ગુપ્ત રહસ્ય સમાયેલું છે, આપણું અત્યારનું ચારિત્ર શેનું બનેલું છે એ તમે બારીક ધ્યાન આપી કદી જોયું હશે તો તમને માલુમ પડ્યું હશે કે તે વંશ કમાનુગત સંસ્કારો અથવા પ્રાપ્ત કરેલી ટેવોનું બનેલું છે. અત્યારે પણ એ વિષયની આલોચના કરી જોશો તો એ વાતની પ્રતીતિ તમને આ ક્ષણે જ મળશે. તમે એવી અનેક પ્રવૃત્તિ, અનેક કાર્ય કરો છો કે જેમાં તમને કાંઈ

૧૬૦

આત્માનંદ પ્રકાશ.

વિચાર અથવા ઉદાપોહ કરવાની જરૂર જણાતી નથી; તેનું કારણ એજ હોય છે કે તેમ કરવાને તમે ટેવાઈ ગયા હો છો, અમુક પ્રકારેજ તમારું પ્રવર્તન છે કેમકે તેમ પ્રવર્તવાની તમે ઘણા વખતથી “ટેવ” પાડી છે. તમને હજી એ વાતની શંકા છે ? એમ હોય તો તમે તમારી આસપાસ નજર કરો અથવા તમારા પોતાના અંતઃકરણમાં દૃષ્ટિ સ્થાપો, અને તમને જણાઈ આવશે કે તમે ઘણી જુની ટેવો ગુમાવી છે અને નવી ટેવોને તે જુની ટેવોનું સ્થાન આપેલ છે, ચારિત્રનું બંધારણ એ ટેવોનુંજ બંધારણ છે, અને ચારિત્રનું પરિવર્તન એ ટેવોનુંજ પરિવર્તન છે. આ વાત કદાચ તમે આ વાંચ્યા અગાઉ પણ જાણતા હશે અને આથી તમને નવું તત્વ કદાચ નહીં મળેલું તમે માનતા હશે, પરંતુ આ વાતને તમારા અંતઃકરણમાં દૃઢપણે અંકિત કરવાથી તમને અનેક મર્મની હકીકત અવગત થશે.

અને તે સાથે બીજી એ સ્મૃતિમાં રાખવું યોગ્ય છે કે ટેવ એ આંતરમનમાં રહે છે, ખરું છે કે ટેવનું ઉત્પત્તિ સ્થાન આપણા બાહ્યમનમાં હોય છે, અર્થાત જ્યારે તે નવીજ પડે છે ત્યારે તેને આપણે ભાનપૂર્વક (consciously) પોષીને ઉછેરીએ છીએ, પરંતુ જ્યારે તે ટેવ સ્થિર થાય છે ત્યારે તે આપણા અંતઃકરણના અવ્યક્ત પ્રદેશમાં ચાલી જાય છે, પછી તે આપણા ચારિત્રનો વિભાગ બની જાય છે, પછી તે ટેવને અનુસરવા માટે આપણે કાંઈ ખાસ પ્રયત્ન કરવો પડતો નથી, પરંતુ તે ટેવ આપણી પ્રકૃતિભૂત બની જાય છે. અંગ્રેજીમાં કહેવત છે કે habit is second nature અર્થાત ટેવ છે તે બીજી પ્રકૃતિ છે. અરે ! બીજી પ્રકૃતિ નહીં પણ દસ પ્રકૃતિ જેટલું તેનું બળ હમે માનીએ છીએ. ડ્યુક ઓફ વેલીંગટનને ટેવમાં એટલી બધી શ્રદ્ધા હતી કે તે પોતાના સૈનિકોમાં અમુક પ્રકારની ટેવો દાખલ કરવા માટે બહુ યત્નવાન રહેતો, અને જુદી જુદી કસરતો દ્વારા તેના લશ્કરમાં અમુક ઇષ્ટ ટેવો તે નાખ્યાજ કરતો. જ્યાંસુધી તે ટેવ પ્રકૃતિમાં એકરસ ન થાય તેને માટે પ્રયત્ન ન કરવા છતાં તે નિરંતર હાજર રહેતેટલી હદે તે ટેવોનું અનુશીલન કરાવતો.

ટેવના સંબંધમાં Darwain પોતાના સંબંધે એક ઉદાહરણ પોતાના પુસ્તકમાં રજુ કરે છે. તે કહે તો કે “ મારામાં ભય પામવાની ટેવ એવા ઉંડા મૂળ ધાલીને બેઠી છે કે જ્યાં ભયનો સહેજ પણ અવકાશ ન હોય ત્યાં પણ હું એકદમ આંચકો પામીને પાછું હડું છું. હું જ્યારે પ્રાણીઓના સંગ્રહસ્થાનમાં (Zoological garden) જતો અને કાચના પીંજરામાં રાખેલા મોટા સર્પને, પીંજરા ઉપર હાથ અડેલીને જોતો, ત્યારે કેટલીક વાર તે સર્પ મને કરડવાના ઇરાદાથી પીંજરા ઉપર પોતાની ફેણ અફળાવતો. આ વખતે હું ત્રાસ પામીને થોડા કદમ

ચારિત્ર ગઠન.

૧૬૧

દુર લાગી જતો. જો કે મને પાકી ખાત્રી હતી કે પીંજરાનો કાચ એટલો બધો બડો છે કે સર્પની ફેણ ગમે તેટલા જોરથી તેની સાથે અથડાય તો પણ તે ભાંગે તેમ ન હતી અને મને ઈજા થવાનો કોઈ રીતે સંભવ ન હતો, છતાં લયની ટેવનું જોર મને પાછો ખેંચી જતી. કેટલીક વાર તો દૃઢ સંકલ્પ કરીને પાછો નજ હઠવાનો હું નિશ્ચય કરતો, પણ જ્યાં તે સર્પ જોરથી પોતાની ફેણ અક્ષેપે કે તુર્ત હું લાગી જતો અને મારો નિશ્ચય નિશ્ચયને ઠેકાણે રહેતો. ” સંકલ્પ બળ કરતા ટેવનું બળ અધિક છે એમ ડારવીન માનતો હતો.

પરંતુ અમે હિંમતથી કહીએ છીએ કે ગમે તેવી પ્રબળ ટેવને આપણા ચારિત્રમાંથી આપણે દુર કરી શકીએ તેમ છીએ. સરત માત્ર એટલીજ કે આપણા આંતર મનમાં એ ટેવથી વિરોધી ટેવ દાખલ કરવી અને વિચાર તેમજ કાર્યની એક જુદીજ દિશા ગ્રહણ કરવી.

નવી ઉત્તમ ટેવનો આપણામાં સંચાર થાય તેવો સંકલ્પ કરતી વખતે જ એ ટેવ આપણે પાડતા હોઈએ છીએ તેમ નથી. વાસ્તવમાં એ ટેવને આપણા બંધારણમાં સ્થિર થવાનો ખરો પ્રસંગ એ સંકલ્પ કર્યા પછી જ આવે છે. એ સંકલ્પ અથવા પ્રબળ ઇચ્છા કર્યા પછી આપણું આંતર મન (subconscious mind) એ ટેવને પોષવા માંડે છે. આપણે જ્યારે ભાનપૂર્વક અથવા બુદ્ધિના વ્યાપાર દ્વારા ટેવને દાખલ કરતા હોઈએ છીએ. તે વખતે તો આપણે એ કાર્યનો બહુજ થોડો હિસ્સો કરતા હોઈએ છીએ. પરંતુ એ કાર્યને પુરૂં કર્યા પછી જ્યારે આપણા બાહ્ય મનને બીજા કોઈ કાર્યમાં પરોવીએ છીએ ત્યારે આપણું આંતર મન ઉપાડી લે છે અને આપણને બગર પણ ન પડે તેમ ટેવને આપણી પ્રકૃતિનો વિભાગ કરતું હોય છે. આજે શીખેલો પાઠ આવતી કાલે સરલ થાય છે તેનું કારણ એજ હોય છે કે દરમ્યાનના વખતમાં આંતર મને એ પાઠ ઉપર બહુકામ કરેલું હોય છે. આંતર મનમાં એક સંસ્કાર મુકીએ તો તે દરમ્યાનના સમયમાં એ સંસ્કારના ઉપર કામ કર્યું જાય છે અને તેને બળવાન બનાવે છે. આ પ્રકારે ટેવો દાખલ કરવાનું ખરૂં કામ આપણા મનનો અવ્યક્ત વિભાગ જ કર્યું જાય છે. આપણા બાહ્ય મનને માત્ર તે પ્રકારનો સંસ્કાર દાખલ કરવાનું જ છે અને એ સંસ્કાર જેવા સંકલ્પ બળ પૂર્વક, તીવ્રપણે, ધ્યાન પૂર્વક નખાય તેના ઉપર એ ટેવના પોષણનો આધાર રહે છે.

એક લેખકે ઠીક કહ્યું છે કે “Sow an act, reap a habit, sow a habit reap a character, sow a character, reap a destiny.” અર્થાત ‘કાર્યનું

૧૬૨

આત્માનંદ પ્રકાશ.

બીજા વાવો, અને દેવરૂપી ફળ મેળવશો, દેવનું બીજા વાવો, અને ચારિત્રરૂપી ફળ મેળવશો, ચારિત્રરૂપી બીજા વાવો, અને ઉત્તમ જીવનરૂપી તેનું ફળ મેળવશો. આ પ્રકારે દેવ એજ ચારિત્રની નીચામક છે. બાળકોનું ચારિત્ર કેળવવા માટે, આવા પ્રકારે તેમના અંતઃકરણમાં દાખલ કરેલી ઉત્તમ દેવો લવિષ્યમાં કેવું સુંદર કામ કરે છે તે સમજાવવાની જરૂર નથી. આપણાં દર્શનવેત્તાઓ અને ધર્મશીલ મહાનુભાવો એ બાલ્યકાળથીજ ઉત્તમ દેવો દાખલ કરવાની જે પદ્ધતિઓ અને આચારો વિહિત કરેલા છે, તેની ખરી કીમત અને ઉપયોગીતા આ પ્રકારનું ચારિત્ર કેળવવા માટેજ સમજાવવાની છે. અહિંસા, સત્ય, અસ્તેય, બ્રહ્મચર્ય, અને સંતોષ એ આ વિશ્વ તેમજ પરલોકમાં સુખ મેળવવાના પરમ સાધનો છે. એવો આપણા મહાજનોને સંપૂર્ણ નિશ્ચય હોવાથી, તે સદ્ગુણો આપણા હૃદયનો એક અવિછેદ્ય અંશ બની જાય તે અર્થે તેના અનુશીલન ઉપર તેમણે એટલો બધો ભાર મૂક્યો છે કે તેના પુનઃ પુનઃ વાંચન, શ્રવણ, વર્તન આદિથી તે સર્વ આપણામાં સુવિહિત દેવ રૂપે પરિણમી શકે. એ દેવ જ્યારે આપણામાં દૃઢ થાય છે, ત્યારે આપણા બધા કાર્યમાં તે પ્રેરક શક્તિ (motive power) રૂપે વર્તે છે. અર્થાત્ આપણી બધી પ્રવૃત્તિમાં તે સહચારી ભાવે હોય છે. જો કે આપણને તે વખતે તે હેતુ પ્રેરકબળ કે દેવ એકેનું વ્યક્ત ભાન કે ઉપયોગ (Consciousness) હોતો નથી, છતાં વાસ્તવમાં આપણે તે કાળે એક બળવાન ઉત્તમ દેવની ઉત્તેજનાવડેજ પ્રવર્તતા હોઈએ છીએ. Herbert Spencer નામના એક ઉત્કૃષ્ટ પંક્તિના વિદ્વાને ખરૂં કહ્યું છે કે:—“The habitually honest man does what is right not consciously because he ‘ought’ but with simple satisfaction; and is ill at ease till it is done.” અર્થાત્ જેને પ્રમાણીકપણું દેવરૂપ બની ગયું છે એ વ્યાજબીજ કરે છે, અને તેમ વ્યાજબી કરતી વખતે તે એમ સમજીને નથી કરતો કે વ્યાજબી કરવું એ મારી ફરજ છે માટે કડું છું, પણ જ્યાંસુધી તેમ ન થાય ત્યાંસુધી તેને એન પડતું નથી. ”

ઘણા વિચારકો અને લેખકો એમ માનતા હોય છે કે ઉપયોગ વિના ભાન રહિતપણે આચરેલું સદાચરણ કાંઈ કામનું નથી. કેમકે ત્યાં સુવિકસિત નૈતિક રૂપિ (Developed moral consciousness) ને અવકાશ હોતો નથી. આ મત અનેક ઉત્તમ કોટીના વિદ્વાન મનુષ્યો ધરાવતા જણાય છે. દાખલા તરીકે અમેરીકાનો સમર્થ વિદ્યમાન પંડિત Josiah Royce એક સ્થળે એમ જણાવે છે કે “The establishment of organised habit is never in itself enough to ensure the growth of an enlightened moral

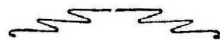
ચારિત્ર ગાન.

૧૬૩

Consciousness ” એટલે કે “ માત્ર અંગભૂત બની ગયેલી કોઈ દેવ, જ્ઞાનપૂર્વક નૈતિક ભાન ઉપલબ્ધ કરવા માટે પુરતી નથી. ” હમે આ મત સામે હમારો નમ્ર અવરોધ રજુ કરીએ છીએ. અમારી દલીલ એટલીજ છે કે ગમે તેવી દેવ માટે પ્રથમ એ દેવને અનુસરતી ઇચ્છા, માગણી, રસવૃત્તિ હોવીજ જોઈએ. તેમ ન હોય તો એ અંગભૂત અને પ્રકૃતિમાં એકરસ બનેલી દેવને અવકાશજ ક્યાંથી હોત ! અને જ્યારે એ ઇચ્છા કે માગણીને એ દેવની પૂર્વગામી તરીકે સ્વીકારાય ત્યારે એમાં ઉપયોગ અને નૈતિક ભાનનો સ્વતઃ સ્વીકાર અને સમાવેશ થઈ જાય છે. પ્રથમ ઇચ્છા કાળે નૈતિક ભાન હોયજ છે અને એમ હોય તોજ તેને અનુસરતું વર્તન અને વર્તનને અનુસરતી દેવ બંધાય છે. અત્યારે આપણામાં અહિંસાની વૃત્તિ દેવ રૂપે બની ગયેલી છે તેનું કારણ કોઈ કાળે પૂર્વ જન્મમાં તે વૃત્તિ તરફ આપણી સંપૂર્ણ રૂચિ, અને અભિલાષા હોવી જોઈએ. એમ ન હોત તો આ કાળે તે વૃત્તિ એક સુવિહિત દેવ રૂપે, સહજ ભાવે આપણામાં હોઈ શકત નહી. પ્રથમ અવશ્ય તે વૃત્તિ ફરજ રૂપે, ધર્મ રૂપે આપણા નૈતિક પ્રદેશમાં સ્થાન મેળવે છે અને આપણી પાસે તે વૃત્તિને અનુસરતું વર્તન કરાવે છે. પુનઃ પુનઃ વર્તનથી તે દેવરૂપ બની આખરે સ્વયંવહુ (automatic) બની જાય છે, પછી તો તે આપણા આંતર મનમાંજ રહે છે અને ત્યાં રહ્યા રહ્યા આપણી બધી પ્રવૃત્તિ ઉપર અસર ઉપજાવે છે. તેને અનુસર્યા વીના આપણને કદી ચેન પડતું નથી.

આ પ્રકારે આપણે જોઈ શકીએ છીએ કે ચારિત્રનું ઘડવું, ફેરવવું, રચવું, નવીકરણ કરવું એ સર્વ “ દેવ ” ઉપર અવલંબીને રહેલું છે. બાલ્યકાળથીજ પડી ગયેલી ઉત્તમ દેવો ભવિષ્યમાં પ્રકટવા યોગ્ય વિજય વૃક્ષના બીજ તરીકે કાયમ રહી હોય છે. નાનપણમાંજ પ્રમાણીકપણાની ભાવના દઢ અંકિત થાય તો મોટી વયે તે દેવને અનુસર્યા વીના તેને ચાલતુજ નથી. તેજ પ્રકારે નાનપણમાંથીજ અંત, ઉદ્ધોગ, ધૈર્ય, પ્રયત્ન આદિ સુંદર દેવો પડી ગયેલી હોય તો મોટી વયે તે સર્વ દેશીય વિજયની ઉપાદાન સામગ્રીનું કાર્ય બજાવે છે. વ્યક્તિનું, સમાજનું, દેશનું કે વિશ્વનું કલ્યાણ એ દેવોની સારતા કે અસારતા ઉપર અવલંબીને રહેલું છે. જે દેશોમાં કે સમાજોમાં એ “ દેવો ” કેળવવા ઉપર લક્ષ્ય અપાતું નથી તેની ઉપર અધોગતિ અને નિષ્ફળતાની છાપ નિરંતર પડેલી રહેલીજ જોવામાં આવે છે સારી દેવોની જેટલી પ્રશંસા કરીએ તેટલી ન્યુન છે.

(અપૂર્ણ)

૧૬૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

અનિત્યતા દિગ્દર્શન.

હાય થઈ અતિ હાનિ—એ રાગ.

રહું અમર ન કોઈ જરી, કરે શીદ મારામારી—રહું ટેક.

બાળ કાળ જીવ સરલપણથી, વ્યતિત કરે સુખવાસ;
પછી વિદાભ્યાસ પિપાસ, (૨) વિનોદ વિદ્વાસ.

મસ્ત યારી.....રહું. ૧

તરૂણપણે જર જમીન જોડની, લાલચમાં લપટાય;
કરી પ્રપંચ મન મકલાય, (૨) પ્રભુ ન લબાય.

મોહ ભારી.....રહું. ૨

વૃદ્ધપણે મન ગાત્ર ગળે પણ, આશા નહી ઉભરાય;
અંતે તે લવોદધિમાં, (૨) વિલય થઈ જાય.

ગતિ ન્યારી.....રહું. ૩

ક્ષણમાં લખ્મ થનાર પતંગીયો, કેમ ઉડે આકાશ?;
ચળકે કુશ ણિંદુ પ્રકાશ, (૨) નિમીષમાં નાશ.

થાય વારી.....રહું. ૪

વાસ્તવિક સ્થિતિ જીવની એવી, પડે ન પાર ઉમેદ;
પણ મોહ કષાયથી ખેદ, (૨) કરે છળ લેદ.

રાત દોડી.....રહું. ૫

જીવન રેખા ચંચળ જાણી, લજ પ્રભુ નામ અખંડ;
કર સુકૃત સાંકળાયંદ, (૨) સદા આનંદ.

લહો ભારી.....રહું. ૬

મુનિ શ્રી લલીતવિજયજીનું ભાષણ.

૧૬૫

આમરણ ગામમાં થયેલ પ્રાંતિક કોન્ફરન્સની પહેલી બેઠકમાં આપેલું
મુનિશ્રી લલીતવિજયજી મહારાજનું ભાષણ.

यस्यनिखिलाश्चदोषाः न संति सर्वे गुणाश्च विद्यन्ते ।

ब्रह्मा वा विश्रुवां हरोजिनो वा नमस्तस्मैः ॥ ૧ ॥

રાજકુમાર મંડળ, અમલદાર વર્ગ તથા સર્વ બંધુઓ !

આજ આનંદની સાથે મારે પ્રદર્શિત કરવાનો સમય પ્રાપ્ત થયો છે કે જે સમયમાં જે ઉન્નતિના માર્ગોને આપણે બધા ઘણા દીવસોથી ચાહતા હતા તે પુન્ય-યોગે આજ પ્રાપ્ત થયો છે, સોનું એ કીમતી પદાર્થ છે, પણ તેમાં સુગંધી હોતી નથી, જે કાર્ય સર્વાંગ સુંદર થાય છે અથવા તો સર્વાંશે મનઃશ્ચિત નીવડે છે, તેને સંસારની રૂઢી પ્રમાણે સોનાને સુગંધી એવી ઉપમા આપવામાં આવે છે. જે કાર્યની શરૂઆત ગઈ કાલથી થઈ ચુકી છે અને જે કાર્યનો હાલ આજે પ્રારંભ કરવામાં આવે છે તે કાર્ય તેવુંજ છે. એક તો પ્રભુ પ્રતિષ્ઠા અને બીજો પ્રાન્તિક કોન્ફરન્સનો મેલાવડો. આવા પ્રસંગો કદાચિત-કથંચિત ભાગ્યેજ જોવામાં આવે છે. અને ભાગ્યવાનોજ આવા કાર્યને ઉત્સાહ પૂર્વક અથથી તે ઇતિ પર્યંત પાર પહોંચાડે છે.

આજનો વિષય કેળવણીનો છે. કેળવણી એ એક શિક્ષાવાચક શબ્દ છે, અને તેના સંબંધમાં આજે આ મંડપમાં ઉપસ્થિત અનેક વક્તાઓ તરફથી ઘણું કહેવામાં આવ્યું છે. છતાં તેજ વાતને કાંઈક ભિન્ન શૈલીથી કહી આપ લોકોને તે ઉપર વિચાર કરવાની તથા મળેલા યોગ્ય સાધનોને સફળ કરવાની ભલામણ કરું છું.

શિક્ષા એ એવો તો ગંભીર અને વિશાલ વિષય છે કે જેના ઉદ્દરમાં સૃષ્ટિનાં તમામ સત્કાર્યોનો સમાવેશ થઈ જાય છે, આજે મારા પહેલાં મહાશય વક્તાઓએ વ્યવહારિક, નૈતિક, ઔદ્યોગિક તથા ધાર્મિક શિક્ષાને માટે ઘણું તે પણ બહુ સારું કહ્યું છે, હવે તે વિષયપર વિશેષ કહેવું તે યદ્યપિ પીષ્ટપેષણ જેવું છે તોપણ તમારી બધાની ખાસ પ્રેરણા મારા હૃદયને પ્રેરે છે. જાણવું, કહેવું, અને કરવું એ ત્રિપુટી દરેક કાર્યની સિદ્ધિમાં અસાધારણ કારણ ગણાય છે. સદાકાલથી આ એક કુદરતી નિયમ ચાલ્યો આવે છે કે જેના મનમાં, વાચામાં અને ક્રિયામાં એકસરખો વર્તાવ હોય તેજ પ્રારંભ કરેલ કાર્યને ઠેક સુધી પહોંચાડી શકે છે અને તેવુંજ કરેલ કાર્ય અનુકરણીય હોય છે. દરેક કાર્ય કરતાં પહેલાં મનને વિચારશીલ ગંભીર તથા સહનશીલ બનાવવાની જરૂર છે. જે કે સારા કામોમાં વિઘ્નો પણ આવે છે પણ તે વિઘ્નોથી ન ડરતાં તેનો અભાવ કરી નિષ્ઠા રાખવાથી કાર્યસિદ્ધિ થાય છે તમને

૬૬૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

સ્મર્ણુ હશે કે મહારાણા પ્રતાપ ઉપર ઘણાં વર્ષો સુધી વિપત્તિ પડી છતાં પણ મહારાણાએ તેની કશી પણ દરકાર ન રાખતાં પોતાના ઇચ્છીત કાર્યમાં સાવધાનતા રાખી, ધૈર્ય રાખી પરોપકારનું કાર્ય કર્યું, એક વખત રાણા વાસ્તે એવો પણ આવ્યો હતો કે જે વખતે તેણે આ આપત્તિઓથી કાયર થઈ પ્રાણ ત્યાગનો સંકેત કર્યો હતો તે ખબર જ્યારે વીકાનેરના પૃથ્વીસીંગજીને મળી કે તેમણે તત્કાલ મહારાણા પ્રતાપને એક કાગળ લખ્યો કે જેમાં ક્ષત્રિયોચિત્ નીચે લખેલ ભાવાર્થ હતો.

चाहे सदैव सहेना हरिवज्रताप, पैनाक दूर करना न कदापि आपत्ति ।

जाना न भूल जलधे ये वर्णयंति, अंगीकृतं सुक्रतिनः परिपालयंति ॥

આ પદનો ભાવાર્થ એવો છે કે પુરાણોમાં એવી પણ એક કથા છે કે પૂર્વ-કાલમાં પર્વતોને પાંખો હતી તેની સાથે એવો પણ તેઓનો સ્વભાવ હતો કે જ્યાં સૂર્ય અસ્ત થાય ત્યાંજ તે સ્થિર થઈ જતા આ યનાવથી સંસારમાં ઘણાં શેહેરો ઘણાં ગામો અને ઘણાં પશુ પક્ષીઓ પર્વતો નીચે દબાઈ મરી જતા, લોકોએ રૂપીઓ પાસે જઈ પોતાના દુઃખની વાત કહી તે સાંભલી રૂપીઓ લોકોએ તપોભળથી ઇંદ્ર મહારાજને આરાધન કર્યા ઇંદ્ર મહારાજએ સાક્ષાત આવી પુછ્યું કે મને શી આજ્ઞા છે રૂપીઓએ લોકોનાં દુઃખની વાત કહી એટલે ઇંદ્ર મહારાજએ પોતાનું યદ્વીષ્ટ-વજ્રાસ્ત્રથી તમામ પર્વતોની પાંખો ભેદી નાખી તે વખતે મૈનાક પર્વતને કાંઈક બુદ્ધિ સુજવાથી તે સમુદ્રને શરણે ગયો. ઇંદ્ર મહારાજને તે ઘટનાની જ્યારે સૂચના થઈ કે તેને જાજવડ્યમાન વજ્રાસ્ત્રને સમુદ્ર ઉપર મૂક્યો તે વખતની આ ઘટના છે. સમુદ્રની તે સ્થિતિ જોઈ કવી મહાસાગરને ધૈર્ય અખંડ રાખવા વાસ્તે આ પદ્યદ્વારા યોગ આપે છે હવે આ પદ્ય વાંચી મહારાણા પ્રતાપસિંગે દીનતાને તથા ઔદાસીન્યને જલાંજલી દેઈ પહેલાંની પેઠે પરોપકારમાં પ્રવૃત્તિ કરી. આ ઉપરથી સર્વ સભ્યજન સમજ્યા હશે કે મહારાણા પ્રતાપ તથા આપત્તિ સમયમાં તેમને ધૈર્ય પમાડનાર મહારાજ પૃથ્વીસીંગ જેવી સ્થિરતા રાખવાથી જ પ્રારંભીત કાર્યમાં સફલતા મળે છે અને શીક્ષાનું પણ એજ ફલ છે કે જેમ બને તેમ સ્વ કાર્યમાં તથા પર કાર્યમાં સાવધાનતા રાખી વિજય મેળવવો. નહિ સુખસ્થસીહસ્ય મુખે પ્રવિશંતીમૃગા:

સંસાર ભરનાં વિદ્વાનોને તથા દરેક સંપ્રદાયનાં શાસ્ત્રોને સંમત અખંડ તથા અવીચલ સિદ્ધાંત છે કે પરોપકારાય સતાંવિભૂતય:

અને આપના આજના વિષયનો પણ મૂલ ઉપદેશ એજ છે એટલું જ કહી આજનું વ્યાખ્યાન તથા કાર્ય ક્રમ સમાપ્ત કરવામાં આવે છે.

જૈન આચાર વ્યવહારની શુદ્ધિના પ્રાચીન દૃષ્ટાંતો.

૧૬૭

જૈન આચાર વ્યવહારની શુદ્ધિના પ્રાચીન દૃષ્ટાંતો.

ન આગમમાં પ્રતિક્ષણે આચાર-વ્યવહાર શુદ્ધિના પ્રસંગો ઘણાં આવે છે અને તેની અંદર નીતિ, પ્રમાણિકતા, સત્યનિષ્ઠા અને શુદ્ધતાને ઉત્તમ પ્રકારે પ્રતિપાદન કરેલા છે, પ્રાચીન કાલે થઈ ગયેલા વ્યવહાર-કુશળ જૈન પુરૂષોના ચરિત્રોમાં પણ એ વિષે સારો પ્રકાશ પડે છે. અનેક જૈન મહાત્માઓ સત્ય તત્ત્વનો પ્રકાશ પાડવાને માટે મહાન્ પ્રયત્નો કરતાં દેખાયાં છે. જનસમાજ ઉત્તમ વ્યવહારશુદ્ધિ મેળવી શકે, તેને માટે વિવિધ દેશનાના ધ્વનિઓ પણ તેમણે જ પ્રગટાવ્યા છે. જેના પ્રતિધ્વનિ અદ્યાપિ સાંભળવામાં આવે છે. જો અત્યારે પણ તે વ્યવહારશુદ્ધિના લેખોનો વિચાર કરવામાં આવે તો આપણને ચોક્કસ રીતે જણાશે કે, આપણા વિદ્વાન્ પૂર્વજો તે આચાર-વ્યવહાર શુદ્ધિના ભંડારને ખોલવાની કુંચી આગમરૂપે આપી ગયા છે, પણ એ કુંચી મેળવવાને માટે આપણે ઉપેક્ષા કરીએ છીએ. આપણો ધર્મ અને વ્યવહાર રૂપાંતર પામતો જાય છે, પણ તે યશસ્વી થઈ આજસુધી હજુ ટકી રહ્યો છે. તે કારણ કોઈ પણ પ્રકારનું આતુર્ય આપણા વ્યવહારની રચનામાં હોવું જોઈએ. એ આતુર્ય કયું, તે જોવાને આપણા ધર્મ અને વ્યવહારના આચારમાં કિંવા પરિસ્થિતિમાં કંઈપણ વિશેષ મહત્ત્વ છે કે કેમ, તેનો આપણે વિચાર કરવો જોઈએ.

આચાર અને તન્મૂલક ધર્મ આ બાબતનો વિચાર કરતાં એવું જણાઈ આવે છે કે ધર્મના નીતિતત્ત્વો અને આચારનો મેળ બેસાડવા ઉપર આપણા વ્યવહારના પ્રવર્તકોનું શ્રેષ્ઠત્વ અવલંબીને રહેલું હોય છે અને આપણા ધર્મશાસ્ત્રકારોએ જે વ્યવહાર તત્ત્વની માંડણી કહેલી છે, તેમાંના કેટલાએક તત્ત્વો આપણુ પરંપરાએ સ્થાનારોહણના ક્રમથી ઉચ્ચ કોટી ઉપર લાડી જવા વગર રહેતા નથી. આ બાબતના દૃષ્ટાંત તરીકે પંડિત શ્રી શુભવર્દ્ધનસૂરિએ પોતાના ઋષિમંડળ ગ્રંથમાં આપેલા કેટલાએક ચરિત્રો મનન કરવા જેવા છે. તે ઋષિમંડળના કર્તાએ જો કે તે ચરિત્રો સામાન્યરૂપે વર્ણવેલા દેખાય છે, પણ તેમાંથી વ્યવહારશુદ્ધિના ઘણાં દૃષ્ટાંતો મળી શકે છે. ચક્રવર્તી સનતકુમારનું જીવનચરિત્ર અવલોકતાં એવું એક નીતિસૂત્ર જણાય છે કે, અનેક પ્રકારના લાલો અને લાલચો મળતાં છતાં પણ ઉત્તમ પુરૂષે શરણે આવેલાનું રક્ષણ કરવું જોઈએ. ચક્રવર્તી સનતકુમાર અને સુનંદા રાણીના પ્રસંગમાં તેમનો તે શરણાગત વાત્સલ્યનો અદ્ભુત મહિમા દેખાયો હતો. સનતકુમારચક્રીને

૧૬:

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

બલવાન અનેક વિદ્યાધરો સાથે વૈર થવાના પ્રસંગો આવ્યા છે, અને તેને અંગે કેટલીએક વિપત્તિઓ લોગવવી પડી છે, તથાપિ તે મહાન્યકીએ પોતાના શરણાગત વાત્સલ્યના ધર્મનેવિસાર્યો નથી. તે ચક્રવર્તી એક વિદ્યાધરની પુત્રીને પરણ્યો હતો. તેની ખરી મહારાણી સુનંદા હતી તથાપિ તે અનેની ઉપર સમાન લાવ રાખતો હતો. આખરે તેને વિનયધર નામના આચાર્યનો સમાગમ થયો. ત્યારે તેનામાં વૈરાગ્યલાવના પ્રગટી હતી. તથાપિ તેણે પોતાની પ્રજામાં શુદ્ધ વ્યવહાર પ્રવર્તે એવી યોજના કરી હતી. પોતાની પ્રજા જે શુદ્ધ વ્યવહાર માર્ગે પ્રવર્તે તો તેમનામાં અધિક મનોબળ, અધિક પવિત્રતા અને અધિક કાર્યક્ષમતા આવી શકે, એમ તે દૃઢ રીતે માનતો હતો.

સાંપ્રતકાળે આપણું લક્ષ્ય જે શુદ્ધ વ્યવહાર તરફ ઓછું છે, તેજ આપણી ઉન્નતિનું બાધક થાય છે. પ્રત્યેક સમાજે ધર્મના તત્વની પહેલાં આચાર ઉપર અધિક નજર કરવી જોઈએ. દીર્ઘદર્શી વિદ્વાનો આચારનેજ ધર્મનો પાયો ગણે છે. જે આચારની અવ્યવસ્થા હોય તો ધર્મની વ્યવસ્થા ટકી શકતી નથી, એમ તેઓની માન્યતા છે. આપણે તે અત્યારે નજરે જોઈએ છીએ. આચારની મર્યાદા તુટવાથી આપણી જાતિની મહત્તા ઘટી ગઈ છે. અને તેથી ઇતરજનો જેનોના આચાર-વિચારનો અવર્ણવાદ બોલવાને મંડી જાય છે.

આચાર અને વ્યવહાર ને પરસ્પર ગાઢ સંબંધ છે. શુદ્ધ વ્યવહારમાંથી શુદ્ધ આચાર પ્રવર્તે છે અને શુદ્ધ આચારમાંથી શુદ્ધ વ્યવહાર પ્રવર્તે છે. ઋષિમંડળકારે પદ્મ-બળદેવના ચરિત્રમાં એવા ઘણા પ્રસંગો આપેલા છે. જગતમાં રામના નામથી પ્રખ્યાત થયેલા પદ્મ બલદેવે પોતાના પ્રવર્તનમાં વ્યવહારશુદ્ધિનો પ્રકાશ એવો પાડ્યો છે કે, જે સાંપ્રતકાળે આપણને અત્યંત શિક્ષણીય છે. જનકપુત્રી સીતાએ અનેક વિપત્તિઓ લોગવી પરંતુ લોકાચારને કલંક લાગે એવી વાત કદિ પણ કબુલ કરી નથી. રામચરિત્રમાંથી વ્યવહાર અને આચારના એવા ઉત્તમ પ્રસંગો આવે છે કે, જે ઉપરથી આપણા જનસમાજને ઘણો બોધ મળી શકે છે. સાંપ્રતકાળે આપણામાં વિચાર અને આચારની એકતા દુર્ઘટ થઈ પડી છે. આપણામાં જેમ જેમ માણસ સાંસારિક સમૃદ્ધિ અને સંબંધોની ટોચે પોહોચતો જાય છે, તેમ તેમ તેનામાં વ્યવહાર શુદ્ધિને આપનારા આચાર-વિચારોની દુર્ઘટના વધતી જાય છે. આથી કરીને સમાજમાં તે કાંઈ પણ લાભ કરી શકતો નથી, પરંતુ ઉલટું તેના તરફથી કલહ, કલેશ, વિવાદ, વિગ્રહ અને અનેક વિટંબનાઓ ઉપજે છે. આપણે અત્યારે જોઈ શકીએ છીએ કે, ઉન્નતિને માર્ગે ચાલતા એવા પ્રવાહને સ્ખલના કરનારા એવા મોટા-ઓજ નજરે પડે છે.

જૈન આચાર વ્યવહારની શુદ્ધિના પ્રાચીન દષ્ટાંતો.

૧૬૯

ભગવાન મહિનાથ પ્રભુના ચરિત્રનું અવલોકન કરશે તો જણાશે કે, ઉત્તમ શ્રાવકનું વર્તન કેવું હોય તે તે ચરિત્રમાં આવેલા અર્હંત કે નામના શ્રાવકના ચરિત્ર ઉપરથી દેખાઈ આવે છે. સમૃદ્ધિ અને સત્તામાં ચડીઆતા થએલા શ્રાવકે પોતાની કાર્યસાધક શક્તિનો કેવો ઉપયોગ કરવો જોઈએ? તે પ્રથમ વિચારવાનું છે. તેણે તો પ્રથમ સમાજની વ્યવસ્થા જાળવવા પ્રયત્ન કરવો જોઈએ. જે સમાજમાં પોતે જન્મેલો છે, તે સમાજ કેવી રીતે ઉન્નતિએ આવે? અને મનુષ્ય જીવિતનો હેતુ કેવી રીતે સચવાય? એ વિષે વિચારી તેણે પોતાની કાર્યસાધક શક્તિનો ઉપયોગ કરવા પ્રવર્તવું જોઈએ. અને પોતાના સમાજની અંદર કાયિક અને માનસિક વ્યવહાર શુદ્ધ અને ઉજ્જવળ બને તેને માટે ઉચ્ચ ભાવના જાગ્રત કરી બીજામાં તે જાગ્રત કરાવવાને તન, મન અને ધનથી મહાન પ્રયત્ન કરવો જોઈએ. મહાનુભાવ અર્હંત કે શ્રાવકના હૃદયમાં ઉચ્ચ ભાવનાનો દૃઢ વાસ હતો, તેથી પોતાના જીવનમાં અનેક અંતરાયો આવ્યા છતાં પણ તેણે સમાજસેવાનો ઉચ્ચ માર્ગ છોડ્યો નહતો. આ સદ્ગુણને લઈને તે આ લોક તથા પરલોકનો ઉત્તમ સાધક બન્યો હતો.

સાંપ્રતકાળે શ્રાવિકા માતાઓના બિહરમાંથી અર્હંત જેવા મહાન પુત્રો જન્મતા નથી. અને કદિ કોઈ કોઈ જન્મે છે. તો સાંપ્રતકાળના જૈન સમાજના હુર્ભાગ્યને લઈને તેઓ નેતા પદે બેસી શકતા નથી અને કદિ સદ્ભાગ્યે કોઈ આવે છે, તો તે બીજા અયોગ્ય નેતાઓના મંડળમાં ભળી જાય છે અથવા તેમનાથી દુરબાઈ જાય છે. આપણા આગમમાં દાક્ષિણ્યતાનો ગુણ ઉત્તમ ગણેલો છે, પણ એ ગુણના બેયોગને માટે ઘણો ભાગ હજી સુધી અજ્ઞાન રહ્યો છે. દાક્ષિણ્યતાનો અર્થ રાહપણ અથવા બીજાની મરજી સાચવવી કે અનુકૂળ રહેવું એવો થાય છે, પણ તેનો તાત્વિક અર્થ કેવો છે, તે વિષે હાલ ઘણું થોડો વિચાર કરવામાં આવે છે. દાક્ષિણ્યતાનો તાત્વિક અર્થ એવો છે કે, જેઓ નીતિ પ્રમાણિકતાથી વિચાર કરી કોઈ પણ સામાજિક કાર્યનો નિર્ણય કરતા હોય અને તે સાથે તેમના હૃદયમાં સમાજનું હિત કરવાની ખરી શુદ્ધ વૃત્તિ હોય, તેવાઓને અનુકૂળ રહેવું, તે ખરી દાક્ષિણ્યતા છે. અને તેવી દાક્ષિણ્યતામાં જ સદ્ગુણનું સ્વરૂપ રહેલું છે. પરંતુ આજકાલ તો દાક્ષિણ્યતાને એક ખુશામત રૂપે ગણવામાં આવે છે. તેથી તેને લઈને સારા નેતાઓ પણ યોગ્ય સેવા કરી શકતા નથી.

સાંપ્રતકાળે આપણે કેવા નેતાઓ જોઈએ છીએ, તે આપણે આપણા સમાજની સમક્ષ જાહેર કરવું જોઈએ. જેઓ અનુપમ દૃઢતા અને દીર્ઘદૃષ્ટિથી પોતાની શુદ્ધ શુદ્ધિના જયને માટે વિશ્વાસ રાખીને અને કર્તવ્યને પ્રસંગે હીંમતથી સઘળી

૧૯૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

જવાબદારી માથે બેઠી લઈને સમાજના હિતને માટે તત્પર રહે છે, જેઓ બીજા ઊચ્છૃંખળ અને સ્વાર્થી નેતાઓને ઊન્માર્ગે ચડતાં રોકે છે, અને જેઓ વિરલ સમતાથી કર્તવ્ય કરે છે અને એ કરવામાં કેવળ સમાજના હિત ઉપર જ લક્ષ રાખે છે, તેઓ જ ખરા નેતાઓ ગણાય છે. આવા નિર્ભય, દક્ષ અને અખૂટ સામર્થ્યવાળા નાયકો આપણાં સમાજમાં મળવા કઠિન થઈ પડ્યાં છે.

આજકાલના શેડીઆઓમાં ખરું નેતાપણું જોવામાં આવતું જ નથી. પરંતુ કીર્તિનો લોભ, સ્વાર્થપણું અને સત્તાનું પકડી રાખવાપણું રહેલ હોય છે. જેમના હૃદયમાં વ્યવહાર કે આચારની શુદ્ધિના ઝાંખા પણ અંકુરો ન હોય, તેવા નેતાઓ પાસેથી આપણો સમાજ વ્યવહાર અને આચારની શુદ્ધિની આશા શી રીતે રાખી શકે ? સાંપ્રતકાળે આપણા સમાજનું ભાગ્ય ચડીઆતું નથી. ચાલતા સુધારના યુગને લઈને આપણાં સમાજમાં કદિ કોઈ સારી કેળવણી લઈ આગળ પડનારા થાય છે, પરંતુ તેઓના હૃદયમાં સમાજ સેવાના ધર્મની ભાવના પ્રગટતી નથી અને કદિ પ્રગટે તો તેમનામાં આત્મભોગ આપવાનું સામર્થ્ય આવતું નથી. જ્યાંસુધી સમાજને એવા કેળવાએલા, અને આત્મભોગ આપનારા સમાજ સેવક નેતાઓ મળશે નહીં, ત્યાંસુધી આપણો સમાજ ઉન્નતિના સાધનો મેળવવાને ભાગ્યશાળી થશે નહીં; એટલું જ નહીં પણ જે અત્યારે પ્રત્યેક સ્થાને સમાજની અંદર અનંત કલહ, કલેશ, વિવાદ, વિગ્રહ, અને વિટંબનાઓ ઉભી થવાથી સમાજની વિવિધ સંસ્થાઓમાં અવ્યવસ્થા ચાલે છે અને અંધ શ્રદ્ધા અને ગાડરીયો પ્રવાહના જેવી લોકોની પ્રવૃત્તિ થઈ રહી છે, તે ચાલુ જ રહેવાની. જેથી આપણા સમાજની હુદ્દશા દૂર થઈ શકશે નહીં.

ઋષિમંડળમાં આપેલા કાર્તિકશેઠનું ચરિત્ર અવલોકીશો તો તેમાંથી વ્યવહાર અને આચારની શુદ્ધિને માટે અનેક ઉદાર પ્રસંગો મળી શકશે. જોકે તેમાં તો કાર્તિક શેઠનું સામાન્ય ચરિત્ર આપેલું છે, પરંતુ તે ઉપરથી વિવિધ પ્રકારના આદર્શરૂપ જીવન બનાવવાના શિક્ષણો મળી શકે છે. તે મહાન્ ઉચ્ચ વૃત્તિવાળા કાર્તિક શેઠને થયેલો ગૈરિક નામના મિથ્યાત્વી તાપસનો પ્રસંગ તે સ્વધર્મ અને સ્વકર્તવ્યમાં એકનિષ્ઠા અને દૃઢતા રાખવાનો ઉત્તમ ઓધ શિખરું છે. આ શીવાય બીજા સમાજ સેવાના મહત્ કાર્યો તે મહોદય શેઠ તરફથી થયા હતા. મહાનુભાવ કાર્તિક શેઠે સમૃદ્ધિ અને વૈભવની દરકાર કરી નથી. અને પ્રાપ્ત થયેલા વૈભવને પોતાના ઉપકારી જીવનનું કેંદ્ર બનાવ્યો નથી. તેના હૃદયની ભાવના એ હતી કે, જનસમાજની જે કાંઈ સેવા થાય, ધર્મજંધુઓને ઉદયની દિશાઓ બતાવી શકાય, અને લોકકલ્યાણના માર્ગો સ્વહસ્તે ઉઘાડી શકાય તો આ મનુષ્ય જીવન સર્વ રીતે સાર્થક થાય, તે થયા પછી

જૈન આચાર વ્યવહારની શુદ્ધિના પ્રાચીન દૃષ્ટાંતો.

૧૭૧

મનઃક્ષોભથી વિમુક્ત થવા, ભવિષ્યની ચિંતા અને વર્તમાનનો ઉપયોગ કરી રહેવાને પ્રવર્ત્તિવું અને મનુષ્ય પ્રાપ્ય એવા જે જે મહાસુખ મનાય છે, તે સર્વ વસ્તુતાએ સુખ નથી, આપું માની દેશ અને કાળથી રહેવાનો મહામાર્ગ સ્વીકારવો.

મહાનુભાવ કાર્તિક શેઠની આ દૃષ્ટાંતરૂપ ભાવનાઓને ભાવનારા શ્રીમંતો અને વિદ્વાનો આપણા સાંપ્રત કાળના સમાજને ક્યાંથી મળી શકે ? જોકે અન્ય દેશ અને અન્ય કોમની ઉન્નતિ જ્યારે આપણે નજરે જોઈએ છીએ ત્યારે આપણાં હૃદયમાં આશાના અંકુરો પ્રગટ થાય છે, પરંતુ એ આશા સફળ થવી તે અત્યારે આકાશ-કુસુમવત્ છે.

સાંપ્રતકાળે આપણો વ્યવહાર અને આચાર ઘણો જ અવ્યવસ્થિત થઈ ગયો છે. આપણાંમાં એ વ્યવસ્થાની હાનિને લઈને આપણે ઉચ્ચ પંક્તિમાંથી ઉતરતી પંક્તિમાં આવતા જઈએ છીએ. તેને લઈને આપણી પાત્રતા ઘટતી જાય છે અને મત્સર, અસૂયા, દ્રેષ ઇત્યાદિ વિકારોને વિશેષ અવસર મળતો જાય છે. વળી જોકે આપણો સમાજ વ્યાપારના માર્ગનો અભ્યાસી અને અનુયાયી છે. તથાપિ આપણે જો ઉચ્ચ કેળવણી તરફ ઉપેક્ષા કરીશું તો આપણામાંથી તે વ્યાપારની યોગ્યતા પણ જોઈ થયા વગર રહેશે નહીં, કારણકે, આજકાલ સર્વે વિષયોનો વિકાસ કેળવણી શિવાય થઈ શકતો નથી. પ્રત્યેક વ્યાપારના માર્ગમાં ઉચ્ચ કેળવણીની અપેક્ષા રહેલી છે.

ઋષિમંડળના કર્તાએ જે સુદર્શન શેઠ અને થાવચ્યાપુત્રના પ્રસંગો આપેલા છે, તે પ્રસંગો ઉપરથી ધર્મ, અને આચારનું અભિમાન રાખવાના અનેક શિક્ષણો મળી શકે છે. જો કે તે ચરિત્રનો પ્રધાન વિષય વૈરાગ્ય છે, તથાપિ તેને અંગે કર્તાએ વ્યવહારિક અને આચારિક માર્ગોનું સાફ દિગ્દર્શન કરાવ્યું છે. જૈનધર્મનો પ્રત્યેક આચાર ધર્મમૂલક હોય છે, તેથી ધર્મ અને આચારનો સંબંધ યુક્તિપૂર્વક સમજી શકાય છે. ધર્મશાસ્ત્રકારો જે તત્વના પાયા ઉપર વ્યાવહારિક ધર્મની માંડણી કરે છે, તેમાંના કેટલાએક તત્વો વિવિધ પ્રકારના હોય છે.

સાંપ્રતકાલે ધર્મ, વ્યવહાર અને આચારના આપણાં પરિણામો વિચિત્ર થઈ પડ્યા છે. એ પરિણામોને આપણા નેતાઓ આપણા સમાજને ઉચ્ચ માર્ગે લઈ જઈ શકતા નથી. એટલું જ નહીં પણ જો ફરી કોઈ સમાજ ઉચ્ચ માર્ગે જવાના પ્રયાસો કરે છે, તો તેને તે નેતાઓ અંતરાધરૂપ બને છે. ઘણે સ્થળે એવું બને છે કે, જો ધાર્મિક દ્રવ્યની સુવ્યવસ્થા-યોગ્ય વ્યવસ્થા કરવા કે બીજા સાંસારિક સુધારાની બાબતો હાય ધરવા માટે કોઈ ઉત્સાહી નવીન વર્ગ આગળ પડવા જાય છે તો તે આગ્રહી નેતાઓ તે વર્ગને ઉત્સાહીન કરવા માટે આડકતરી રીતે અથવા કોઈવાર સીધી

૧૭૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

રીતે પ્રવૃત્તિ કરતા દેખાય છે. સાંપ્રતકાળની નેતાઓની આવી પ્રવૃત્તિ આપણા સમાજને મોટી હાનિકર્ત્તા થઈ પડી છે; તે સંબંધે હવે આપણે જાગૃત થવાની જરૂર છે. આપણાં નવીન ઉત્સાહી યુવકોએ હવે સમાજ સેવા કરવા માટે તન, મન અને ધનથી પ્રયત્ન કરવા વળવું જોઈએ. તેઓએ પોતાનું શાંત પણ મધુર અને અદૌકિક પ્રેમ શૌર્ય બતાવવું જોઈએ. આપણા પૂર્વજોના ચરિત્રો જોશો તો જણાશે કે તેઓએ પોતાના અદ્ભુત સમાજસેવા રૂપ પ્રૌઢ પ્રેમની છાયા આ ભારતવર્ષ ઉપર પ્રસરાવી હતી અને તેથી જ તે સમયનો સમાજ ઉન્નતિના ઉંચા શિખર ઉપર આરૂઢ થઈ શક્યો હતો. સાંપ્રતકાલે પણ જો કદિ સંપૂર્ણ અંશે ન બની શકે તો થોડા ઘણાં અંશે પણ જો એ પૂર્વજોની ભાવનાનું અનુકરણ થશે તો આપણો સમાજ કે જે કેટલાં એક અયોગ્ય નાયકોને હાથે વ્યવહાર અને આચારમાં છિન્નભિન્ન અને અવ્યવસ્થિત થતો જાય છે, તેનો કાંઈપણ પુનરુદ્ધાર થયા વિના રહેશે નહીં.

આપણે જો આપણાં કેવળ આગમ માર્ગને અનુસરી આપણા વ્યવહાર અને આચારનો વિચાર કરીશું તો તેમાં આપણે એટલું તો ઉમેરવું જોઈશે અને જે શાસ્ત્રકારોએ ફરમાન કરેલું છે કે આપણા ધર્મ, વ્યવહાર અને આચારની પદ્ધતિઓમાં દેશકાલાનુસાર ફેરફાર કરવો પડશે. કારણ કે, હમણાંની પરિસ્થિતિ તરફ જોતાં આપણે કંઈ દિશાએ પ્રવર્તવું, એ ખાસ લક્ષમાં રાખવું જોઈએ. તથાપિ તેમ એટલો નીશાનો રાખવો કે, “આપણે આપણા સનાતન જૈનધર્મ તરીકે એક ધર્મ રાખવો અને તેના પ્રધાન સંસ્કારોમાં કોઈ પણ જાતનો ફેરફાર કરવો નહીં; માત્ર દેશકાલને યોગ્ય એવા આચરણમાં સુધારો વધારો કરી તે સંસ્કારોને જોડી દેવા જોઈએ.” આ શિક્ષાસૂત્રો સદા સ્મરણમાં રાખવાથી આપણે આપણા સમાજની ઉન્નતિ સારી રીતે કરી શકીશું. આપણે હવે સમજવું જોઈએ કે, આપણા સમાજની ધાર્મિક, વ્યવહારિક અને આચારિક ઉન્નતિ કરવાનું મુખ્ય સાધન ઉંચી કેળવણી છે. અને તે કેળવણી એવી હોવી જોઈએ કે જેથી આપણા સમાજમાં વ્યવહાર અને આચારના ઉંચા ચારિત્રો બંધાય. જ્યારે તેવા ઉંચા ચારિત્રો મેળવવાના ઉપદેશોની ગર્જના પ્રત્યેક સ્થાને સ્થાને અને ઘેર ઘેર વિસ્તરશે, ત્યારે જ તેના મોટા નાદથી આપણા સંઘરૂપી નૃક્ષના પોલાણમાં છુપા ભરાઈ બેઠેલાં અને સમાજની ઉન્નતિના મધુર ફળને ટોચી ખાનારા અયોગ્ય આચાર-વિચાર-વ્યવહારરૂપી ગીધ પક્ષીઓ ત્રાસ પામીને ઉડી જશે. પરમકૃપાળુ અધિષ્ઠાયક દેવોની કૃપાએ તેવો સમય જલદી પ્રાપ્ત થાય !!!

દેવ, ગુરૂ અને ધર્મ પ્રત્યે કેવો પ્રેમ હોવો જોઈએ ?

૧૭૩

શુદ્ધ દેવ, ગુરૂ અને ધર્મ પ્રત્યે કેવો અવિદ્ય પ્રેમ હોવો જોઈએ ?

લેખક મુનિરાજશ્રી કપૂરવિજયજી મહારાજ.

૧ શુદ્ધ દેવ, ગુરૂ, સંઘ સાધર્મિક પ્રત્યે ખરી અંતરંગ ભક્તિ એ મુક્તિનું અમોઘ (અચૂક) વશીકરણ છે.

૨ ખરી ભક્તિ સદ્ગુણાનુરાગથી (સદ્ગુણ-સદ્ગુણી પ્રત્યે ખરો પ્રેમ-બહુ માન રાખવાથી) પ્રગટે છે અને તેથી તેની વૃદ્ધિ પણ થાય છે.

૩ વિનય-નમ્રતા ગુણ વગર ખરી ભક્તિ બનતી નથી પણ વિનયથી જ તેવી ભક્તિ બને છે અને તેવી ભક્તિથી વિનય ગુણની વૃદ્ધિ પણ થાય છે.

૪ નમ્રતા વગરનું જ્ઞાન, નીર વગરની નદી જેવું નકામું છે-શોભતું નથી. શુદ્ધ-પોષ્ટીયા જ્ઞાનથી મદ-અહંકાર આવવાનો મોટો ભય રહે છે. ખરી ભક્તિથી એ ભય દૂર થાય છે અને નમ્રતામાં એથી વધારો જ થાય છે.

૫ વિનય પાંચ પ્રકારે થઈ શકે છે. ૧ નિદોષ અને અનુકૂળ ખાનપાનાદિક દેવા વડે તથા વંદનાદિક બાહ્યભક્તિ કરવા વડે. ૨ અંતરંગ પ્રેમવડે. ૩ સદ્ગુણની પ્રશંસા-સ્તુતિ-સ્તવના કરવા વડે. ૪ નજીવા દોષની ઉપેક્ષા કરવા વડે અને ૫ મન, વચન, કાયાથી થતી આશાતના તજવા વડે.

૬ કંઈ પણ પવિત્ર ધર્મકરણી કરતાં વિધિ રસિક જનોએ શાસ્ત્રોક્ત દોષ તજવાનો જરૂર ખપ કરવો જોઈએ. કહ્યું છે કે—

“ દગ્ધ^૧ શૂન્ય^૨ ને અવિધિ દોષ,^૩ અતિપ્રવૃત્તિ^૪ જેહ;

ચાર દોષ છંડી ભજે, ભક્તિભાવ ગુણગેહ. ”

(૧) અમુક એક કરણી (દેવદર્શન, ગુરૂવંદન, સામાયક, પ્રતિક્રમણાદિ કરતાં અનેરી અનેરી કરણી ઉપર લક્ષ દોડે, મૂળ કરાતી કરણીમાં લક્ષ (ઉપયોગ) ન રહે, મન અન્યત્ર ભટકે તે દગ્ધ દોષ.

(૨) કરાતી ધર્મકરણીમાં કશું લક્ષ રાખ્યા વગર જ સંમૂર્છિમની જેમ કરણી કરાય, બેભાન જેવી અવસ્થામાં કરણી કરાય, તેના હેતુ, પરમાર્થ તરફ કશું લક્ષ ન રહે-બેદરકાર રહે તે શૂન્ય દોષ.

(૩) જે ધર્મકરણી જેવી મર્યાદા સાચવી કરવી જોઈએ તે તેમ નહિ કરતાં આપઘંટજાએ જે ન્યુનાધિક કરે અથવા આગળ પાછળ કરે અથવા ઇચ્છા મુજબ તેની ઉપેક્ષા-બેદરકાર કરે, મર્યાદા ન સાચવે તે અવિધિ દોષ.

૧૭૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

(૪) દેશકાળ સ્થિતિ સંયોગોનો વિચાર કર્યા વગર, સ્વશક્તિ ઉપરાન્ત હૃદ ઓલંધી આપ ઈચ્છાએ જે કામ કરવામાં આવે તે અતિ પ્રવૃત્તિ દોષ. કહ્યું છે કે—

‘ ઉચિત ક્રિયા નિજ શક્તિ છંડી, જે અતિ વેગે ચઢતો;

તે ભવસ્થિતિ પરિપાક થયા વિના, જગમાં દીસે પડતો. ’ ઇ૦

૭ વિધિરસિક લક્તજનોએ લક્તિ પ્રસંગે શાસ્ત્રોક્ત સાત પ્રકારની શુદ્ધિ સાચવવા જરૂર ખપ કરવો જોઈએ, સાત પ્રકારની શુદ્ધિ નીચે મુજબ સાચવવાની છે—

“ અંગ^૧ વસન^૨ મન^૩ ભૂમિકા,^૪ પૂજોપકરણ^૫ સાર;

ન્યાય દ્રવ્ય^૬ વિધિશુદ્ધતા^૭, શુદ્ધિ સાત પ્રકાર. ”

પ્રથમ દેહશુદ્ધિ, બીજી વસ્ત્રશુદ્ધિ, ત્રીજી મનશુદ્ધિ, ચોથી ભૂમિકાશુદ્ધિ, પાંચમી પૂજોપકરણની શુદ્ધિ, છઠ્ઠી દ્રવ્યશુદ્ધિ અને સાતમી વિધિશુદ્ધિ એ સાત પ્રકારની શુદ્ધિનો વિશેષ અધિકાર શ્રીરાત્રુજય મહાતીર્થાદિ યાત્રા વિચાર નામના પુસ્તકમાં વિસ્તારથી આપેલ છે તો પણ દિશા માત્ર અહીં પ્રદર્શિત કરવામાં આવે છે.

(૧) કંઈક ઉષ્ણ જળ (તીર્થ જળ શીતળ હોય તોપણ તે) વડે શરીરશુદ્ધિ જયણાપૂર્વક (અન્ય એકેન્દ્રિય પ્રમુખ જીવની વિરાધના ન થાય તેમ) નિર્જીવ સ્થળે કરી, અંગુષ્ઠાવડે શરીરને સારી રીતે લુંછી દેવું તે દેહશુદ્ધિ.

(૨) સાફ ધોયેલાં અખંડ ધોતર (ધોતીયુ) ઉત્તરાશ્રંગ ધારીને, લક્તિ પ્રસંગે અષ્ટપુટ (આઠ વડો) મુખકોશ બાંધીને તેમજ સ્વશક્તિ યા સ્થિતિ અનુસારે અન્ય આભૂષણાદિક પહેરીને શુદ્ધ દેવ ગુરૂની લક્તિમાં અથવા તીર્થરાજની સેવામાં જોડાવું તે વસ્ત્રશુદ્ધિ.

(૩) અનેરા સઘળા સંકટપ વિકટપો શમાવી દઈ, લક્તિ કરવા યોગ્ય શુદ્ધ દેવ ગુરૂ સંઘ સાધર્મિકના ગુણાનુવાદ (ગુણ ચિન્તવન) કરવામાં, એવી યોગ્યતા પામવા માટે (તન) મન જોડી દેવું તે મનશુદ્ધિ.

(૪) દેવ ગુરૂની વાસભૂમિકા (દેરાસર ઉપાશ્રય પ્રમુખ) ને લક્તિ પ્રસંગે બરાબર જયણાથી પૂજી પ્રમાણને સાફ કરી લેવી તે ભૂમિકાશુદ્ધિ. અથવા શક્ય સમાન પરિણામની અસ્થિરતા, અરૂચી અને ચાલુ પ્રવૃત્તિમાં ખેદ રૂપ મનના દોષ દૂર કરવા પૂરતો પ્રયત્ન કરવો તે ભૂમિકાશુદ્ધિ.

(૫) લક્તિનાં સાધન સારાં-સુંદર રાખવાં તે ઉપકરણશુદ્ધિ.

(૬) લક્તિ પ્રસંગે વાપરવા યોગ્ય દ્રવ્ય અનીતિથી અન્યાયથી યા અપ્રમાણિકપણે પ્રાપ્ત કરેલ ન હોય પણ ન્યાયોપાર્જિત હોય તે દ્રવ્યશુદ્ધિ.

વર્તમાન સમાચાર.

૧૭૫

(૭) દેવ ગુરૂ સંઘ સાધર્મિકનાં દર્શન, વંદન, પૂજન, ભક્તિ બહુમાન પ્રસંગે શાસ્ત્રોક્ત વિધિનું યથાશક્તિ પાલન કરવું તે વિધિશુદ્ધિ.

આ ઉપર જણાવેલી સાત શુદ્ધિ યથાયોગ્ય રીતે સાચવવા સહુ કોઈ ભવ્યાત્માઓએ યથાશક્તિ અવશ્ય આદર કરવો, તેની ઉપેક્ષા ન કરવી. કેમકે અવશ્ય કરવા યોગ્ય કરણીમાં ઉપેક્ષા (અનાદર) કરવાથી ખરો લાભ મળતો નથી, જન્મ સ્થળનાં બંધન તૂટતાં નથી, જેથી પરિણામે જીવને સ્વેચ્છા ચારિતાવડે અનંત અપાર સંસાર પરિભ્રમણ કરવું પડે છે.

૮ જીવ જીવને ૮૪ આશાતના (મોટી ૧૦ આશાતના) અને ગુરૂ પ્રત્યે ૩૩ આશાતના તજવા ભવ્યજનોએ જરૂર લક્ષ રાખવું. તેનો વિશેષ અધિકાર ભાષ્યત્રય પૈકી દેવવંદન ભાષ્ય અને ગુરૂવંદન ભાષ્યમાંથી તપાસી લઈને ઉક્ત આશાતના દોષ તજવા હરદમ ખપ કરતા રહેવું.

૯ દેવગુરૂની જમણી બાજુએ રહીને પુરૂષોએ અને ડાબી બાજુએ રહીને સ્ત્રીઓએ દર્શન, વંદન, પૂજન સ્તુતિ સ્તવનાદિક કરવાં જોઈએ અને ચૈત્યવંદન કરતાં કમમાં કમ નવ હાથનો અને અધિકમાં અધિક સાઠ હાથનો અવગ્રહ (વચ્છું અંતર) રાખી બેસવું જોઈએ. ઘર દેરાસરમાં સ્થળ સંકોચથી અવગ્રહ કમી રાખી શકાય.

ઉપર મુજબ દેવવંદન કરતાં વચ્ચમાં અંતર રાખવાનો હેતુ આપણા (ઔદારિક) શરીરથી પ્રભુની આશાતના થવા ન પામે એ છે. તેવીજ રીતે ગુરૂવંદનાદિ પ્રસંગે પણ સ્ત્રી પુરૂષોએ ગુરૂ અવગ્રહ સાચવવા જોઈએ. પુરૂષને ૩૩ હાથનો, અને સ્ત્રીને ૧૩ હાથનો ઉત્કૃષ્ટ અને જઘન્ય ૩૩ હાથનો અવગ્રહ રાખવોજ જોઈએ. સાધુ સાધ્વીઓને પણ એ નિયમ એક સરખી રીતે પાળવો જોઈએ, એવી શાસ્ત્ર આમ્નાયનો સ્વેચ્છાચારથી અનાદર કરનારને આજ્ઞાભંગ પ્રમુખ કષ્ટક દોષ લાગે છે.

અપૂર્ણ.

વર્તમાન સમાચાર.

શાસન પ્રેમી મુનિ મહારાજઓને વિનંતિ.

શ્રી સુરત મુકામે વાચના.

અગમોદય સમીતિ તરફથી દ્રાતી વાચના પહેલાં પાટણ, બીજી કપડવંજ અને ત્રીજી અમદાવાદમાં થઈ. તે વાચનામાં લાભ લેતા મુનિ મહારાજઓને અત્રે પધારી વાંચના ચત્તાવવા

૧૭૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

અત્રેના સંઘના સંભાવિત ગૃહસ્થો અમદાવાદ ગએલા હતા, જેથી અત્રેના સંઘની ઉદય સ્થિતિ ને અંગે મુનિમંડળે અત્રે આવી વાચના શરૂ કરવાનું જણાવ્યું છે. અને તેથી મુનિ મંડળનું સામૈયું પોસ વદી ૧૩ રવીવારે સંઘના ઉત્સાહ મુજબ કરવામાં આવેલ છે. અને તેજ દિવસે અપોરથી વાંચનામાં વિશેષાવશ્યક વિગેરે શરૂ થશે. માટે આપના પરિવાર સહિત વાંચનામાં પધારી અત્રેના સંઘને લાભ દાયિક થશે એવી પ્રાર્થના છે.

શ્રી મુખધ-શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલયની ધાર્મિક પરિક્ષા.

પરમ ઉપકારી મુનિરાજ શ્રી વલ્લભવિજયજી મહારાજના ઉપદેશામૃતવડે જન્મ પામેલી આ સંસ્થામાં અભ્યાસ કરતા વિદ્યાર્થીઓની ધાર્મિક પરિક્ષા આ વરસે વલસાડના સખજડજી શ્રીયુત સુરચંદભાઈ બદામી બી. એ. એલ. એલ. બી. એ લીધી હતી. જેમાં એક સિવાય સર્વ વિદ્યાર્થીઓ પાસ થયા છે. પંડિત વૃજલાલજી જેવા વિદ્વાન, અને સદ્વર્તનશાળી પુરૂષ જેવા ધાર્મિક શિક્ષક હોવાનું તે કૃણ છે.

ધાર્મિક અભ્યાસમાં તત્ત્વાર્થાધિગમ અને જ્ઞાનસાર ગ્રંથો ચલાવવામાં આવે છે, જે કે વિદ્યાર્થીઓને શરૂઆતના અભ્યાસ તરીકે અમારા નમ્ર મત પ્રમાણે કફીન છે તેને બદલે જૈન તત્ત્વસાર, શ્રાદ્ધગુણ વિવરણ કે ધર્મખિન્દુ જેવા કાષ્ઠપણ ગ્રંથો જે ચલાવવામાં આવે તો શરૂઆતના અભ્યાસ તરીકે યોગ્ય છે. જેથી તે માટે તેના વ્યવસ્થાપકો વિચાર કરશે. સિવાય બીજી તમામ રીતે અમો કાર્યપદ્ધતિ પસંદ કરીએ છીએ અને અબ્યુદય મચ્છીએ છીએ.

વિદ્યાર્થીઓનું પરિણામ નીચે મુજબ છે.

સીનીયર કલાસના વિદ્યાર્થીઓ.

નામ	માર્ક્સ	નામ	માર્ક્સ
શાહ મોહનલાલ હાથીભાઈ.	૭૩	શાહ એધવજી ધનજી.	૬૦
" ચીમનલાલ દલસુખભાઈ.	૭૦	" ચુનીલાલ જીવરાજ.	૬૦
" જગનલાલ નાનચંદ.	૬૯	" અંબાલાલ માણેકચંદ.	૫૭
" અંબાલાલા ચત્રભુજ.	૬૬	" મોહનલાલ હેમચંદ.	૫૬
પરીખ ચીમનલાલ મોતીલાલ	૬૪	જસાણી રતીલાલ માણેકચંદ.	૪૯
મહેતા દલપતભાઈ વીરૂલદાસ.	૬૨	શાહ ગોવિંદજી ઉજમસી.	૪૭

જુનીયર કલાસના વિદ્યાર્થીઓ.

નામ	માર્ક્સ	નામ	માર્ક્સ
કાપડીઆ નરોત્તમ ચુનીલાલ.	૭૦	દોશી અમૃતલાલ મોતીચંદ.	૫૬
" ત્રીભોવનદાસ છોટાલાલ.	૬૯	શાહ દલસુખભાઈ મહીજીભાઈ.	૫૬
શાહ નગીનચંદ જગજીવનદાસ.	૬૪	દોશી સાકળચંદ હકમચંદ.	૫૩
" દીપચંદ જીવણ.	૬૨	શેઠ ચમનલાલ ચુનીલાલ.	૫૩
" ખીમચંદ ઝવેરચંદ.	૬૧	મહેતા મનજીભાઈ ધરમશી.	૫૧

वर्तमान समाचार.

१७७

संघवी मोतीदास जगनदास.	५६	परीभ लाध/दास भेयरदास.	४६
शाह मयालाध डाकरशी,	५६	मोदी मोतीदास भगनदास.	४४
डाडारा रतीदास अमरयंद.	५७	चीनाध जगमोहनदास इत्याणुल.	२७

अमहावाहमां महोत्सव अने तेवा प्रसंगोअे सभाज उन्नति माटे आपवुं जेधतुं लक्ष.

ह्यावमां उक्त शब्दां श्रीराजतां श्रीमद् मुक्तिविजयलक्षणानां शिष्य शांतमूर्ति पंन्यासल श्रीमद् कमणविजयल महाराजने आचार्य अने तेमना शिष्यो मुनिराज श्री देवविजयल, मुनिराज श्री मोहनविजयल अने मुनिराज श्री लालविजयलने पंन्यास पदवीअो आपवाना महोत्सवा थया छे. जेने माटे अभो अभारे आनंद प्रदर्शित करीअे छीअे. साथे अष्टाध महोत्सवा वगेरे कार्यो पलु थया छे. जलुवा प्रमाणे साधु, साध्वी महाराज वगेरेने आ महोत्सव प्रसंगे अमुक धार्मिक अंशो पलु भेट आपवामां आवेल छे. आवा प्रसंगे देव द्रव्य जेवा आतामां द्रव्य उत्पत्ति पलु सारी थाय छे. परंतु वर्तमानकाणे जेनेनी स्थिति सुधारणु अर्थे के तेमना आणकाने उंची डेगवणु अर्थेना साधनो माटे कांछ जैनअधुअो याद करता नथी, तो आवा प्रसंगोअे लक्ष आपवानी आस जर छे अने न्यारे अभारा मुनिमहाराजअो लक्ष आपशे तयारे कांछ उन्नतिना मार्गनी शर्यात थयेली जेवाशे.

(श्री मांडवगढ का संघ.)

बुराणपुर वालेके संघके साथ धर्मधुरंधर परमोपकारी श्रीमान् हंसविजयजी महाराज साहेब तथा पन्न्यासजी श्री संपदविजयजी महाराजादि मुनियो बडनगरसे विहार करके गाम अमला पधारे, वहांसे पडगारा आना हुवा, वहांसे बदनावरके दो प्राचीन चमत्कारी देवलोकी यात्रा कीइ वहां श्री चंद्रप्रभुस्वामी के देवल नीचे एक बडा विकट गली कुंचीवाला भूमिशुह है, उसमें श्री ऋषभदेव स्वामीकी पुराणी अति मनोहर मूर्ति है, कहते हैं कि इस मूर्तिसे अमृत झरता है, दुसरे देवलमें श्री पार्श्वनाथ भगवानकी मूर्ति एक कोणेपर मौजुद थी, वहांसे १९५६ माघ शुक्ल ८ के रोज आधी रात्री समये सरकके मूळ नायकजी, के स्थानपर बिराजमान होगइ, उस वक्त देवताइ बाजे बजे सो अनेक मनुष्योने सुणे और मूर्तिकी नासिका खंडित थी सो भी अखंड होगइ वहांसे वखतगढ आना हुवा, वहां पूजन तथा व्याख्यानमें हुंढक तथा तेरापंथी भाइयोने भी लाभ लिया था, वहांसे कानून आना हुवा, वहांसे महाराज श्री नागदा पधारे,

૧૭ :

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

વહાંસે કલસાળા ગામેમ આના હુવા, વહાંપર ધાર (યાને ધારાનગરી) કે નર-પતિકે માન્યવર પુરાણીજી કિતનેક ગૃહસ્થોકે સાથ, શ્રીમાન્ હંસવિજયજી મહારાજ સાહેવકી મૂલાકાત લેનેકો આયે, માંડવગઢકે પ્રાચીન ઇતિહાસકા તથા ધારામેં મોજરાજાકી સભાકે અલંકારરૂપ ધનપાલ પંડિતકા બ્યાન યાસ પૂર્વોક્ત ગુરુ મહારાજજીને સુણાયા, વહાંસે એકલદુળા હોકર દિઠાળ પધારે, વહાંસે વગડી આના હુવા. પૂર્વોક્ત મહાત્માકા માઠવા દેશમેં પધારનેસે અવર્ણનીય લાભ હુવાહૈ.

નીચેના પુસ્તકો અમોને અભિપ્રાય અર્થે ભેટ મળેલ છે જે ઉપકાર સહિત સ્વીકારીયે છીયે.

૧ મુનિ. (માસીક અંક. ૩. ૪ થો)	વિશ્વંસરદાશ ગાર્ગીય. કેમ્પ ઝાંશી.	
૨ આરત્રતની ટીપ.	શ્રી મહાવીર જૈન સભા. અંભાત.	
૩ ભાવનાશતક.	શાહ વંદાવન દયાળ. માંગરાજવાળા.	
૪ રત્નગદ્ય માલિકા.	શાહ. કેશવજી ભગવાનજી. મુંબઈ.	
૫ સમ્યકદર્શન.	૬ ધ્યાનદીપિકા.	} પત્યાસજી મહારાજ શ્રી કેશરવિજયજી મહારાજ.
૭ નિતીમય જીવન અને ગૃહસ્થધર્મ.		
૮ નીતિવાક્યામૃત.	અંત સમયની ક્રિયા.	

મહેતા વહાલુભાઈ લવજીનો સ્વર્ગવાસ.

ઉક્ત પાલનપુર નિવાસી અગ્રગણ્ય અને પ્રતિષ્ઠિત શ્રીમાન જૈન ગૃહસ્થ થોડા વખતની બોમારી ભોગવી આ માસમાં પાલનપુરમાં સ્વર્ગવાસ પામ્યા છે. મરહુમ જાંબુ એક ખરેખર દેવ, ગુરુ અને ધર્મના ઉપાસક હતા. સ્વભાવે સરસ, શાંત અને મીઠાનસાર હતા. પાલનપુરની જૈન પ્રજાને ખરેખર તેમની ખોટ પડી છે. આ સભા ઉપર તેઓ અત્યંત પ્રેમ ધરાવતા હોઇને આ સભાના સભાસદ થયા હતા. જેથી આ સભાને પણ એક નરરત્નની ખોટ પડી છે. એથી અમે પૂર્ણ દીલગીર છીયે, અને તેમના પુત્ર અને કુટુંબને દિવાસો આપવા સાથે તેમના પવિત્ર આત્માને પૂર્ણ શાંતિ મળે તેમ ઇચ્છીયે છીયે.

હૃદયનો હાર ! આનંદનો ભંડાર ! પુસ્તકાલયનો શૃંગાર !
મહોપાધ્યાય શ્રી શાન્તિચંદ્રગણિ કૃત.

સંસ્કૃત ગ્રંથ.

કૃપારસ કોશ.

(દયારસનો મંડાર)

(જૈન ઐતિહાસિક સાહિત્ય ગ્રંથ)

જૈન સમાજમાં ભાષ્યે જ કોઇ એવો હશે કે જેણે કૃપારસ કોશનું પવિત્ર નામ સાંભળ્યું ન હોય ! પરંતુ સાથે અંદર શી હકીકત છે ? અને તે કેટલો મહત્વવાળો છે તે કોઇ વિરલા જ બણી શકે તેમ છે ! આ પવિત્ર ગ્રંથ તેજ છે કે જેના શ્રવણથી ખુશી થઇ મહાન્ મુગ્ધ સત્તાદ અકબર આદશાહે પોતાના વિશાળ રાજ્યમાં સાલ ભરમાં છ મહિના સુધી જીવહિંસા બંધ કરી હતી અને જૈનધર્મનું બહુ માન કરી જગતમાં ખ્યાતિ વધારી હતી. તેજ આ કૃપારસ કોશ ગ્રંથ છે જે છપાઇ તૈયાર થયો છે. આ મહાન્ ગ્રંથના સંપાદક જૈન ઇતિહાસ પ્રેમી અને વિદ્વદ્ગત મુનિરાજ શ્રી જિનવિજયજી મહારાજ છે, કે જેનો જૈન ઇતિહાસિક શોધ માટે અપરિમિત પ્રયાસ છે. પુસ્તકના પ્રારંભમાં એક લાંબી પ્રસ્તાવના ઉક્ત મહાત્માએ રસીલી અને આકર્ષક હિન્દી ભાષામાં જગદ્ગુરુ શ્રી હીરવિજયજીસુરિને સત્તાદ અકબર આદશાહે શી રીતે આમંત્રણ કર્યું ? તેઓશ્રીનો સત્કાર શી રીતે કર્યો ? ઉપાધ્યાયજી શ્રી શાન્તિચંદ્રજીએ શું શું કર્યું ? આ ગ્રંથની શામાટે રચના કરી અને અકબર આદશાહે તેમને શું કરી આપ્યું, ઇત્યાદિ વાતો ઘણી જ ખુબી ભરેલી અને આકર્ષક રીતે લખવામાં આવેલી છે. આદશાહે સુરિજી મહારાજને જે જે મહાન્ ફરમાનો-સનંદો આપી છે. તેની વિશ્વાસનીય દૃષ્ટિજી નકલો હિન્દી ભાષાંતર સહિત આપવામાં આવેલ છે. સાથે ઘણી જ મુશ્કેલીથી અને ઘણો જ ખર્ચ કરી મૂળ ફારસી ફરમાનોના સુંદર અને મ્હોટા બે ફોટોગ્રાફ્સ (છબીઓ) સાથે આપવામાં આવેલ છે, કે જે આજસુધીમાં કેઈપણુ સ્થળે પ્રગટ થયા નથી. અકબર આદશાહની મ્હોરનો પણ એક ફોટોગ્રાફ આપવા સાથે ગ્રંથના પ્રારંભમાં શ્રીહીરવિજયજીસુરિ અને આદશાહનો દર્શનીય ફોટોગ્રાફ આપવામાં આવ્યો છે. પુસ્તકની અંતમાં આખા ગ્રંથનો સરલ ટુક સાર આપવામાં આવેલ છે. એ રીતે આ ગ્રંથની સુંદર રચના કરવામાં આવી છે.

આખો ગ્રંથ હિંચા અને બહા આર્ટપેપર ઉપર બહુ અને લાલ એમ ડમલ રંગમાં, સુંદર ટાઇપમાં લખવામાં આવેલ છે. ઉપરનું ટાઇટલ અને આઇડીંગ પણ બહુ જ ચિત્તાકર્ષક અને લોવાથી દૃષ્ટિને પ્રિય થઈ પડે તેમ લોવાથી ધરનો-લાઇબ્રેરીનો એક શૃંગાર અને નમુના રૂપ બનેલ છે. તે બાબતમાં વિશેષ પ્રશંસા નહિ કરતાં ફક્ત એટલું જ કહીએ છીએ કે, આવી બાબતનું બાલ અભ્યાંતર બંને રીતે પૂર્ણ મનોરંજક અને અનુપમ પુસ્તક જૈન સાહિત્યમાં કે કોઇપણ જૈન પુસ્તક પ્રસિદ્ધ કરનાર તરફથી એક પણ પ્રકટ થયેલ નથી. જેઓ પોતાના ધર કે પુસ્તકાલયને સુશોભિત કરવા ઇચ્છતા હોય તેમ જ એક મહાન્ જૈનાચાર્યના જગત કલ્યાણકારી જીવનની દર્શનીય ઝાંખી કરવા ઇચ્છતા હોય તેમણે આ પુસ્તક અવશ્ય ખરીદ કરવું.

કિંમત રૂ ૧-૦-૦ પોસ્ટ બુદ્ધ, જે પુસ્તક બેતાં તદ્દન નજીવી લાગશે. માત્ર થોડી નકલો જ શીલીકમાં છે. જેથી જેમણે ખરીદવું હોય તેમણે અમોને લખી મોકલવું. પાછળથી રૂ ૫) આપતા પણ મળશે નહીં અને પસ્તાવું પડશે.

સમાનું જ્ઞાનોદ્ધાર ખાતું-છપાત્તા ઉપયોગી ગ્રંથો.

માગધી—સંસ્કૃત મૂળ અવચૂરિ ટીકાના ગ્રંથો.

- ૧ “ સતરીસય ઠાણુ સટીક ” શા. યુનીલાલ ખુબચંદ પાટણુવાળા તરફથી.
- ૨ “ સિદ્ધ પ્રાભુત સટીક ” પ્રાંતિજવાળા શેઠ કરમચંદની ખીજ સ્ત્રીના સ્મરણુથે.
હા. શેઠ મગનલાલ કરમચંદ તરફથી
- ૩ “ રત્નશેખરી કથા ” શા. હીરાચંદગહેલચંદની દીકરી બેન પશીઆઇ પાટણુવાળા ત.
- ૪ “ દાનપ્રદીપ ” શા. મુળજી ધરમશી તથા દુલભજી ધરમશી પોરબંદરવાળા ત.
- ૫ “ શ્રી મહાવીર ચરિત્ર ” શા. જીવરાજ મોતીચંદ તથા પ્રેમજી ધરમશી પોરબંદર-
શ્રી નેમિચંદ્રસૂરિ કૃત. વાળા તરફથી શા. મુળજી ધરમશીના સ્મરણુથે.
- ૬ “ પદ્મસ્થાનક પ્ર-સટીક ” શા. પ્રેમજી નાગરદાસની માતુશ્રી બાઇ રળીયાતબાઇ માંગ-
રોળવાળા તરફથી.
- ૭ “ બંધહેતુદય ત્રિભંગી સટીક ” શા. કુલચંદ વેલજી માંગરોળવાળા તરફથી.
- ૮ “ સુસુખાદિમિત્ર ચતુષ્ક કથા ” શા. ઉત્તમચંદ હીરજી પ્રભાસ પાટણુવાળા તરફથી.
- ૯ “ ચૈત્યવંદન મહાભાષ્ય ” શા. હરખચંદ મકનજી પ્રભાસપાટણુવાળા તરફથી.
- ૧૦ “ પ્રતિક્રમણુ ગર્ભ હેતુ ” શા. મનસુખભાઇ લલ્લુભાઇ પેથાપુરવાળા તરફથી.
- ૧૧ “ સંસ્તારક પ્રજીર્ણ સટીક ” શા. ધરમશી ગોવીંદજી માંગરોળવાળા તરફથી.
- ૧૨ “ શ્રાવકધર્મવિધિ પ્રકરણુ સટીક ” શા. જમનાદાસ મોરારજી માંગરોળવાળા તરફથી.
- ૧૩ “ ધર્મપરિક્ષા શ્રીજિનમંડનગણિકૃત ” બે શ્રાવિકાઓ તરફથી.
- ૧૪ “ સમાચારી સટીક શ્રીમદ્ ચ. શા. લલુભાઇ ખુબચંદની વિધવા બાઇ મેનાબાઇ પાટણુ-
શોવિજયજી ઉપાધ્યાયજી કૃત „ વાળા તરફથી.
- ૧૫ “ પંચનિગ્રંથી સાવચૂરિ ” ૧૬ “ પર્ચંત આરાધના સાવચૂરિ ”
- ૧૭ “ પ્રજ્ઞાપના તૃતીયપદ સંગ્રહણી સાવચૂરિ ” ૧૮ “ બંધોદયસત્તા પ્રકરણુ સાવચૂરિ ”
- ૧૯ “ પંચસંગ્રહ ” શેઠ રતનજી વીરજી ભાવનગરવાળા તરફથી.
- ૨૦ “ શ્રાધ્ધવિધિ ” } શેઠ જીવજીભાઇ જેચંદ ગોધાવાળા તરફથી.
- ૨૧ “ પદ્મદર્શનસમુચ્ચય. ”
- ૨૨ “ ઉત્તરાધ્યયન સૂત્ર શ્રીમદ્ બાણુ સાહેબ યુનીલાલજી પન્નાલાલજી પાટણુવાળા તરફથી.
ભાવવિજયજી કૃત ટીકા.
- ૨૩ “ બૃહત્ સંઘયણી શ્રીજિનભદ્રગણી ક્ષમાશ્રમણુકૃત ” એક સભા તરફથી.
- ૨૪ “ કુમારપાળમહાકાવ્ય ” શા. મગનચંદ ઉમેદચંદની વિધવા બાઇ ચંદન પાટણુ ત.
- ૨૫ શ્રી વિજયચંદ કેવળી ચરિત્ર (મૂળ) પાટણુનિવાસી બેન રૂક્ષમણિ તરફથી.

જૈન ઐતિહાસિક ગ્રંથોની પ્રસિદ્ધિની જે શરૂઆત કરવામાં આવેલી છે, તે પ્રવર્તકજી મહારાજ શ્રી કાન્તિવિજયજી મહારાજનો શાસ્ત્રસંગ્રહ જે કે તેઓશ્રીની અથાગ મહેનતનું અને કૃપાનું ફળ છે, અને તેની આવી રીતે જે સુંદર યોજના થાય છે તે મુનિરાજશ્રી જિનવિજયજી મહારાજની કૃપાનું ફળ છે; સદરહુ સંગ્રહ એટલો મોટો છે કે તે પ્રસિદ્ધ કરવાને પુષ્કળ દ્રવ્યની સહાયત્વેષ્ટએ પરંતુ તેની રાહ નહીં જોતાં ધીમે ધીમે તે બહાર મુકવું અને તેવા ગ્રંથો જે પ્રસિદ્ધ થાય તે ભેટ નહીં આપતાં યોગ્ય કિંમત રાખી, તેના બિપજેલા દ્રવ્યમાંથી ઉત્તરોત્તર તેવાજ ગ્રંથો છપાવવા, કે જેથી અથાગ શ્રમે અને અમુક વખતે જૈન ઐતિહાસિક અનેક ગ્રંથો પ્રસિદ્ધ થતાં જૈન દર્શનની પ્રાચીનતા ઉપર ઇતર દર્શનોમાં પણ સારો પ્રકાશ પડી શકે; તેવા હેતુથી આ પ્રકારે આ કાર્યની શરૂઆત આ સભાએ કરી છે. જેથી તેવા ઐતિહાસિક ગ્રંથોની દરેક પાસેથી યોગ્ય કિંમત લેવી ઠરાવી છે.

જેથી દરેક મુનિમહારાજ-અમારા માનવંતા લાઘક મેમ્બરો અન્ય સભ્યો અને જૈન બંધુઓ તે જાણી દરેક પ્રકારની તે કાર્યમાં (તે વિશાળ શાસ્ત્રસંગ્રહમાંથી ઐતિહાસિક ગ્રંથો પ્રસિદ્ધ કરવા) દરેક પ્રકારની સહાય આપશે એવી વિનંતી છે.

અમારા માનવંતા લાઘક મેમ્બરોને નમ્ર વિનંતિ.

નંબર ૧-૨-૩-૪-૫ ગ્રંથો મૂળ સંસ્કૃત હોવાથી તેના ખર્ચે જૈન બંધુઓ ભાગ્યે જ હોવાથી અને તેઓના ઉપયોગમાં ન આવતા હોવાથી પ્રથમ મુજબ મુનિ મહારાજ વગેરેને આ વખતે તેઓશ્રીની વતી ભેટ આપવામાં આવશે, કે જેને લઈને જ્ઞાનદાનના તેઓશ્રી થશે. છતાં તેના ખર્ચે-અભ્યાસી કાઠ બંધુ હોય તેઓશ્રી પત્ર લખી મંગાવશે તો તેમને મોકલી આપવામાં આવશે તે સિવાય. બાકીના

ભાષાંતરના ઉપર જણાવેલ તમામ ગ્રંથો નંબર ૧-૨-૩-૪ અમારા માનવંતા લાઘક મેમ્બરોને દર વખતના જેમ ફાગણ શુદ્ધ ૫ થી પોસ્ટેજ પુરતા પૈસાનું વીં પીં કરી તમામ ભેટ મોકલવામાં આવશે જેથી તેઓ સ્વીકારી લેશે એવી વિનંતિ છે.

અન્ય બંધુઓને (જ્ઞાન ખાતું હોવાથી) તેની કિંમતે આપવામાં આવશે.

મુનિ મહારાજઓ જાહેર સભા અને જાહેર લાઘકોરીના મેનેજરોને નમ્ર સુચના.

૧ સમ્યક્ત્વ કૌમુદિ. ૨ શ્રી અતુયોગદ્વાર સૂત્રનો સંક્ષિપ્ત સાર.

૩ પરમાણુ, પુદ્ગળ, નિર્ગોદ છત્રત્રીશિ.

એ ત્રણ પૈકી પ્રથમ ગ્રંથ અમારી પાસેથી નાં. ૨-૩ ના ગ્રંથો મુનિરાજો માટે અમદાવાદ મુનિરાજ શ્રી દેવવિજયજી મહારાજ પાસેથી અને અમારી પાસેથી મંગાવવા, પોસ્ટેજ ભેટ મંગાવનારે આપવું પડશે. સીટીકમાં હશે ત્યાં સુધી મોકલવામાં આવશે.

ધણીજ થોડીક નકલો બાકી છે.
તૈયાર છે ! જલદી મંગાવો.

તૈયાર છે.

વિજ્ઞાપિત્રિવેણિ.

(સંસ્કૃત ગ્રંથ)

(જૈન ઐતિહાસિક સાહિત્ય ગ્રંથ)

આ અપૂર્વ ગ્રંથ જૈન ઐતિહાસિક સાહિત્યનો હોષને આવી જતનું પુસ્તક જૈન સાહિત્યમાં તો શું પરંતુ સમગ્ર સંસ્કૃત સાહિત્યમાં પણ હજુસુધી પ્રગટ થયું નથી. ઐતિહાસિક દૃષ્ટિએ આ ગ્રંથ ખરેખર મહત્વનો છે. તેમાં આવેલા વૃત્તાંત જૈન સમાજની તત્કાલિનસ્થિતિપર કેવું સરસ અજવાળું પાડે છે. તે આ ગ્રંથનું અવલોકન કરે માલમ પડે તેવું છે.

આ ગ્રંથના સંપાદક શ્રીમાન્મુનિરાજશ્રી જિનવિજયજી મહારાજ છે. આઠ ફોર્મના ગ્રંથ ઉપર ૧૨ ફોર્મની પ્રસ્તાવના લખી જૈન ઇતિહાસ ઉપર ઉક્ત મહાત્માએ સાઈ અજવાળું પાડેલું છે કિંમત (કપડાંનું પુકું) રૂ. ૧-૦-૦ (સાદું બાઇડીંગ) રૂ. ૦-૧૪-૦ (અમારે ત્યાંથી મળશે.) પોસ્ટેજ જુદું.

હાલમાં નવા ગ્રંથો છપાવવાની થયેલી યોજના.

(જૈની છપાવવાની સરખાત થઈ ચૂકી છે.)

- ૧ પ્રાચિન જૈન લેખ સંગ્રહ. (વિસ્તારયુક્ત ટિપ્પણી અને ઉપોદ્ધાત સાથે.)
- ૨ વિજ્ઞાપિત્ર સંગ્રહ.
- ૩ વિજયદેવ મહાત્મ્ય. (બે ભાગમાં ભાષાંતર વિગેરે ઉપયોગી માહેતી સાથે)
- ૪ જૈન ગ્રંથ પ્રશસ્તિ સંગ્રહ. (જૈન ઇતિહાસનાં અંગભૂત સાધનો.)
- ૫ જૈન ઐતિહાસિક રાસ સંગ્રહ. ૩૧ પ્રાચીન પાંચમો કર્મગ્રંથ. વાઈ મળીવાઈ જામનગરવાળા તરફથી.
- ૬ શત્રુંજયોદ્ધાર પં. વિવેકધીરકૃત ॥
- ૭ લિંગાનુશાસન-સ્વોપજ્ઞ ટીકા. ૩૭ ધાતુપારાયણ.
- ૮ અધ્યાત્મ મત પરિક્ષા. ભાષાંતર
- ૯ શ્રી નયોપદેશ. (શ્રીમદ્ યશોવિજયજી કૃત ન્યાયનો અપૂર્વ ગ્રંથ.)

આ માસમાં નવા દાખલ થયેલા માનવંતા સભાસદો.

૧ શેઠ કેશરીચંદ નગીનદાસ રે. જાણી.	પે. ૦ ૫૦ લાઇફ મેમ્બર.
૨ શેઠ શિવરામદાસ જોડાભાઈ રે. રંગુન.	"
૩ શેઠ કર્તુરભાઈ કશળચંદ રે. જામનગર.	ખી. ૦ ૫૦ લાઇફ મેમ્બર.
૪ શેઠ કમળશીભાઈ ગુલાબચંદ રે. રાધનપુર.	ખી. ૦ ૫૦ લાઇફ મેમ્બર.
૫ શેઠ ચીમનલાલ પ્રેમચંદ રે. રંદેર.	પે. ૦ ૫૦ વાર્ષિક મેમ્બર.
૬ શેઠ માધવજી નાગજી રે. આમરણ (જામનગર)	ખી. ૦ ૫૦ લાઇફ મેમ્બર.